

Lunds universitet
Statsvetenskapliga institutionen

STVA22
VT14
Handledare: Ivan Gusić

Vem får bistånd?

En undersökning av medias roll i svensk biståndsfördelning

Anna Blixt
Arvid Isaksson
Charlotte Hafström

Abstract

Uppsatsen behandlar ämnena media och bistånd genom att undersöka det potentiella sambandet mellan medial exponering och mängden utvecklingsbistånd. Hypotesen lyder att ökad medieexponering av ett visst land är direkt korrelerat med ökat utvecklingsbistånd till samma land. För att besvara hypotesen genomfördes inledningsvis en kvantitativ innehållsanalys av mängden artiklar svensk tryckt press skrivit om de undersökta länderna under 27 års tid. Därefter analyserades biståndsuppgifterna för respektive land i relation till de specifika ländernas mediala exponering, det vill säga ovan nämnda artiklar, för samma tidsperiod. Relationen mellan media och bistånd sammanställdes sedan genom en regressionsanalys, där ett signifikant samband visade sig finnas. Resultatet av denna undersökning har sedermera analyserats utifrån ett teoretiskt ramverk, bland annat baserat på Robinsons CNN-effekt och McCombs teori om dagordningen. Analysen pekar på att medial exponering påverkar biståndsallokeringen både genom att influera beslutsfattare personligen, men också genom att styra opinionen.

Nyckelord: bistånd, media, CNN-effekten, dagordningsmakt

Antal ord: 9384

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Disposition	1
1.2	Syfte och frågeställning	2
1.3	Definitioner	2
2	Teori	4
2.1	Teoretiskt ramverk	4
2.2	Tidigare forskning	5
3	Metod	7
3.1	Operationalisering	7
3.2	Material	8
3.2.1	Urval	9
3.3	Kvantitativ innehållsanalys	9
3.4	Regressionsanalys	11
4	Resultat	13
4.1	Undersökning	13
4.2	Empiri	14
4.3	Avvikande fall	17
4.3.1	Bistånd utan media – Moçambique, Tanzania och Burkina Faso	18
4.3.2	Media utan bistånd – Kosovo och Turkiet	19
5	Analys	21
6	Diskussion och slutsats	25
6.1	Sammanfattning	26
7	Referenser	27

1 Inledning

Världens bistånd var rekordstort år 2013 och enligt en rapport från The Organization for Economic Co-operation and Development, OECD, uppgick den sammanlagda summan till 878 miljarder kronor. Trots att många länder fortsätter att kämpa med återhämtningen från den globala ekonomiska krisen, ökade biståndet med 6,1 %, och även under 2014 spås denna trend fortgå (OECDb, 2014). Fördelningen av biståndet har dock förändrats och andelen minskar till de fattigaste och mest nödställda länderna söder om Sahara (SvD, 2014).

Biståndsdebatten är ett väldebatterat ämne där exempelvis frågan om vem som ska få vad, när och av vem ständigt är aktuell och motiven bakom svaren allt som oftast ifrågasätts. Det svenska biståndet genomgick år 2007 en stor förändring då regeringen beslutade att fokusera biståndet genom att minska antalet biståndsländer från 125 till 33 stycken (Sidas kommunikationsavdelning a, 2011). Biståndsretoriken trycker allt som oftast på vikten av utveckling och förbättring av den humanitära situationen. Samtidigt finns det många som menar att biståndet är en naturlig del av både inrikes- och utrikespolitiken, där nationalekonomiska och militära intressen ofta avspeglas (Odén, 2006, s. 32) Hur biståndsfördelning förändras och varför är då intressant att förklara, både för att förstå biståndet som politiskt medel men också för att skapa en uppfattning om hur fördelningen faktiskt ser ut.

Media benämns ofta som den tredje statsmakten, och har i denna roll uppgiften att granska den första och andra statsmakten - det vill säga riksdagen och regeringen (Sveriges riksdag). Vi har valt att inte bara se media som en granskare av makten, utan dessutom som en tydlig del av den. I denna uppsats ämnar vi därför undersöka hur medial exponering påverkar mängden bistånd till ett land. För att möjliggöra en förklaring har en undersökning gjorts där varje lands bistånd över tid jämförts relativt landets mediala exponering under samma period. Undersökningen som gjorts sammanställer statistik över antalet artiklar som förekommer årligen om läget i respektive land i svenskt tryckt press, samt mängden bilateralt utvecklingsbistånd som mottagits under perioden 1985 - 2012.

1.1 Disposition

Det inledande avsnittet, vilket också innefattar denna disposition, *1. Inledning*, introducerar uppsatsen. Här presenteras uppsatsens frågeställning och förklarar kort definitioner av termer vi använt. I uppsatsens nästkommande del, *2. Teori*, presenteras det teoretiska ramverk vi använt under arbetet samt återknyter till

tidigare forskning som behandlar bistånd och media. Därefter följer det tredje kapitlet, *3. Metod & Material*, som redogör för den metod och det material vi använt oss av. Här presenteras hur vi gått tillväga med en kvantitativ innehållsanalys för mediastudien och regressionsanalys av paneldata för att undersöka det statistiska sambandet mellan medieexponering och bistånd. Metod och material-kapitlet följs sedan av det fjärde kapitlet, *4. Resultat*, där den statistiska datan och orsakssambandet mellan media och bistånd kommer att presenteras. På det följer uppsatsens huvudsakliga brödtext, *5. Analys*, där vi analyserar orsakerna till varför sambandet existerar och hur media har möjlighet att påverka biståndet. I det avslutande kapitlet, *6. Slutsats & Sammanfattning*, knyts säcken ihop och våra tankar om resultatet presenteras och kompletteras med förslag kring vidare forskning. En sammanfattning avslutar både avsnittet och uppsatsen i sig. Efter uppsatsens avslutande del följer bilagor, bland annat med sambandet mellan medieexponering och bistånd för Sveriges alla biståndsländer presenterade grafiskt.

1.2 Syfte och frågeställning

De faktorer som påverkar fördelning av det svenska biståndet är givetvis många, och en fullständig kartläggning av dessa är bortom uppsatsens ambition. Istället har vi valt att fokusera på en faktor: medieexponering. Medieexponering bör rimligtvis vara just en av dessa många faktorer, och dessutom en viktig sådan. I media framställs idag det svenska biståndets mottagarländer på vitt skilda vis, och frågan som uppsatsen avser besvara är därför *om* och *hur* medieexponering påverkar fördelningen av det bilaterala utvecklingsbiståndet. Vår hypotes är att en ökad medierapportering om ett specifikt land och läget i landet genererar ett ökat bistånd till landet. Vår frågeställning är följaktligen:

Hur påverkar medial exponering Sveriges biståndsfördelning?

1.3 Definitioner

Bistånd; ODA, Official Development Assistance: Utvecklingsbistånd som fördelas av offentliga instanser, såsom statsfinansierade projekt och fördelning till organisationer. Biståndet ska användas i syfte att främja ekonomisk utveckling och välfärden i utvecklingsländer. Minst 25 % ska vara gåva och resten ska lånas ut med goda förmåner (OECDa). I texten kommer detta synonymt att benämnas som bistånd och utvecklingsbistånd för att beteckna den undersökta variabeln.

Medial exponering: Vi har valt att definiera medial exponering som de artiklar, notiser och nyheter om tillståndet i ett land som förekommer i alla svenska

tidningar. Då undersökningen är kvantitativ har vi valt att inte se till innehållet i någon större utsträckning, men en viss filtrering har dock gjorts. För att säkerställa relevansen i artiklarna har vi undantagit artiklar som innehåller orden sport, charter, safari, fotboll, friidrott, marathon, vm, em, eurovision, hockey och semester.

Dagordning: Den ständigt närvarande och pågående debatten och dialogen, där media ofta har en viktig och stundvis kontroversiell roll, om vad som borde vara centralt för samhällets handlande och uppmärksamhet (McCombs M., 2006, s. 16).

2 Teori

I kapitlet som följer kommer vårt teoretiska ramverk presenteras för att sedan följas upp av tidigare forskning på området. Eftersom vi arbetar utifrån hypotesen att medial exponering genererar ett ökat bistånd, har vi valt att utforma det teoretiska ramverket efter idén om att media påverkar politikerns agerande, både privat och offentligt. Detta är centralt då det är politiker som fattar beslut om biståndsallokering. Ramverket har beståndsdelar både från Piers Robinsons omdiskuterade CNN-effekt och från idéer om medias roll som agendasättare. Dessa teorier har tidigare inte i någon större utsträckning applicerats på sambandet mellan utvecklingsbistånd och media, utan har istället oftast fokuserat på medias roll i humanitära kriser alternativt interventioner.

2.1 Teoretiskt ramverk

Media avgör enligt Robinson vilken kunskap opinionen besitter, och opinionens uppfattning om kriser i världen baseras till största delen på just medias rapportering (Robinson, 2002). Även Läkare utan Gränser drar denna slutsats, bland annat genom den undersökning från 2012 där de klargör att ett samband finns mellan antalet skrivna artiklar om de humanitära problemen i respektive land och den del av de tillfrågade som hade kännedom om kriserna (Läkare utan gränser, 2012, s. 7).

Vidare klargjorde journalisterna McCombs och Shaw¹ sambandet mellan de ämnen som behandlas av media och vad medborgarna finner viktigt. Dem studerade de sakfrågor som fick mest utrymme i medierapporteringen och jämförde sedan resultatet med en opinionsundersökning som ämnade kartlägga dagordningen hos medborgarna (McCombs & Shaw, 1972). Studien påvisade en starkt relation mellan de samhällsfrågor som prioriterades av media och de samhällsfrågor som opinionen upplevde som viktiga, och resulterade senare i McCombs påstående att "massmedierna kanske inte är särskilt framgångsrika i att tala om för människor vad de ska ha för åsikter, men de är oerhört framgångsrika i att tala om för sin publik vad de ska ha åsikter om" (McCombs i Nord och Strömbäck 2012, s. 320). Anledningen till att media påverkar människor i den grad de gör, och därmed också kan styra agendan, kan förklaras genom Walter

¹ McCombs och Shaw ses ofta som skaparna av Dagordningsteorin genom deras verk "The Agenda-Setting Function of Mass Media" år 1972.

Lippmans idéer som han presenterade i boken *Public Opinion*, 1922. Han hävdar här att människor baserar sitt beteende på de mentala bilder av verkligheten de besitter, som då skapar en sorts pseudoomgivning. Med detta menar han att dessa mentala bilder ständigt är föränderliga och aldrig identiska med verkligheten, men att det likväl påverkar hur vi handlar i olika situationer (McCombs M., 2006, s. 6). Då vår kontakt med verkligheten är begränsad till våra egna erfarenheter skapar gemene man individuella mentala bilder beroende på vad andra berättar. Lippman benämner medierna som "den moderna människans viktigaste källa till verkligheten" (McCombs M., 2006, s. 6), eftersom de konstant överöser oss med nya intryck att skapa mentala bilder av.

Det teoretiska ramverk vi använder försöker således förklara medias inflytande över politiska beslut med hjälp av mängden publicitet, eftersom denna inte bara utbildar medborgarna om omvärlden utan dessutom talar om för dem vad som är viktigt att förhålla sig till, om än inte hur. Det teoretiska ramverket går hand i hand med den kvantitativa innehållsanalys som vår undersökning baseras på. Detta då själva innehållet i medieexponeringen inte är centralt, utan kvantiteten anses ha störst betydelse eftersom kännedomen om läget i det aktuella landet ökar för varje gång det exponeras. Ramverket går att applicera från två vinklar för att förstå det mediala inflytandet över politiska beslut kring bistånd. Delvis kan vi se på inflytandet ur ett mikroperspektiv, där det framgår att det inte endast är "vanliga" medborgare som påverkas av medias ständiga bombardemang av nya intryck, utan att även beslutsfattare blir påverkade. Dessa beslutsfattare (politiker) är också individer, och därför bör även dem bli mer benägna att på ett personligt plan ha åsikter om det som media för upp på agendan (Nord & Strömbäck, 2012, s. 320). Vidare kan vi även belysa det mediala inflytandet ur ett makroperspektiv. Här ser vi media som agendasättare och erkänner dess makt över dagordningen. Media berättar för opinionen vad de ska ha åsikter kring, och ju mer de berättar om något desto viktigare anses detta. Politiker tvingas i sin tur förhålla sig till vad opinionen tycker är viktigt, då de är beroende av väljarstödet. På så sätt blir beslutsfattare mer benägna att fatta beslut i samklang med media och den rådande opinionen (Robinson, 2002, s. 38f).

2.2 Tidigare forskning

Det finns ett brett utbud av tidigare forskning som behandlar relationen mellan media och bistånd, och framförallt hur den förstnämnda påverkar det senare. Forskningen har dock främst fokuserat på biståndsallokering vid humanitära kriser, vilket skapar ett annat utgångsläge och analysperspektiv än denna uppsats.

En artikel som berör ämnet är "Humanitarian Crisis: What Determines the Level of Humanitarian Assistance? Media Coverage, Donor Interest and the Aid Business" (Olsen et al, 2003). Artikeln utgår från hypotesen att det finns tre huvudsakliga faktorer som påverkar humanitärt bistånd; nivån av medieexponering, det politiska intresset för regionen dit pengarna ska gå samt i vilken utsträckning icke statliga och internationella organisationer finns

representerade i området. Författarna menar att media kan ha en inverkan på ett lands biståndspolitik i de situationer där det inte redan existerar en klar samarbetsstrategi (Olsen et al 2003, s. 111f). Denna förekomst benämner Robinson i sin bok ”The CNN Effect: Myths of News Media, Foreign Policy and Intervention” som *policy uncertainty*. Han menar att medias inflytande i beslutsprocesser är som starkast vid politisk osäkerhet. Därtill hävdar Robinson att en känsloladdad porträttering av ett lidande har störst genomslagskraft (Robinson, 2002, s. 25f).

Vidare publicerade Steven Ross en omfattande studie år 2004 med målet att undersöka mediabevakningen av hjälpinsatser vid humanitära kriser. Undersökningen baserades på intervjuer med personal på flertalet hjälporganisationer och journalister som täcker humanitära katastrofer. Utifrån dessa intervjuer framkom det bland annat att hjälporganisationerna ansåg att medieexponering av en kris är av stor betydelse för hur mycket pengar de ska lyckas samla in (Ross, 2004).

Det har gjorts flertalet undersökningar i linje med de två ovan nämnda, där studieobjekten utgjorts av hjälporganisationer och studien fokuserat på hur media påverkat privata givare (Franks, 2008; Lokebratt, 2013). Här visas följaktligen hur medias framställning och grad av exponering av en viss fråga påverkar dess publik.

Mycket av den tidigare forskningen har som sagt fokuserat på kriser och det inflytande media haft vid interventioner eller hjälpinsatser. Den forskning som därutöver även fokuserat på CNN-effekten i sammanhanget har vilat på nyhetskanalens dygnet runt-sändning och poängterat vikten i den snabba informationen som når ut till publiken (Robinson, 2002; Gilboa, 2007)

Efter att ha tagit del av den tidigare forskning som finns om bistånd och media, och det potentiella sambandet dem emellan, är det alltså tydligt att det främst rör sig om humanitära kriser av olika slag, och den typ av bistånd eller välgörenhet som ofta följer. Att istället studera sambandet mellan media och bistånd ur ett längre tidsperspektiv med det bilaterala utvecklingsbiståndet som utgångspunkt, såsom vi ämnar göra i vår undersökning, tycks tämligen outforskat och är följaktligen mer intressant.

3 Metod

I detta kapitel kommer vi att beskriva operationaliseringen av de begrepp som ska undersökas, samt presentera det material vi kommer att använda oss av och motivera vårt urval av detta. Slutligen kommer vi att presentera de undersökningsmetoder vi har valt att använda oss av; kvantitativ innehållsanalys och regressionsanalys.

3.1 Operationalisering

Medial exponering behöver på något sätt mätas för att vår fråga ska kunna besvaras. Begreppet har operationaliserats med antal artiklar skrivna om året i svensk tryckt press som innehåller ett visst ord. I vårt fall innebär det artiklar som omnämner ett specifikt land. Vi har fått med en väldigt stor bredd av vad som innefattas i tryckt press - allt från större dagstidningar, såsom Svenska Dagbladet, till lokaltidningar som NybroPosten och Götene Tidning. Anledningen till att mediet TV, som rimligtvis påverkar i samma mån som skriftlig media, inte är med i undersökningen är helt enkelt att det rent praktiskt är svårt och tidskrävande att mäta varje gång ett land får exponering i TV. Visserligen hade det exempelvis varit möjligt att se på hur många minuter som inslag inriktade på ett specifikt land får i TV, men då missas alla de gånger landet endast nämns i förbifarten. Att använda artiklar i svensk tryckt press som indikator på medial exponering är alltså en mycket praktisk operationalisering för oss, och ger dessutom rimligen hög validitet då "tryckt press" innefattar stora delar av media i Sverige och därför kan ses som representativt för "media". Esaiasson med flera diskuterar problematiken som kan uppkomma vid alltför stora skillnader mellan teoretiska och operationella definitioner (Esaiasson et al 2009, s. 59-61), men vi anser här att dessa två definitioner (medial exponering och antal artiklar i svensk tryckt press) överlappar varandra tillräckligt väl för att nå hög validitet. Detta tack vare att, som tidigare nämnt, tidningar behandlar den absoluta majoriteten av nyheter i svensk media. Trots att information i tidningsform uppdateras maximalt en gång om dagen är bredden på den tryckta pressen som innefattas i undersökningen så pass stor att inte bara de nyheter som nämns i TV och radio rimligtvis finns med, utan dessutom nyheter och artiklar som inte gör det.

Vidare har *bistånd* operationaliserats som ODA, "official development assistance" eller "långsiktigt utvecklingsamarbete", och beräknas i amerikanska dollar. Valet att utgå från just utvecklingsinriktat bistånd kommer av två anledningar. Dels på grund av att tidigare forskning om medial påverkan på biståndet ofta riktat in sig på det humanitära biståndet vid kriser (Ross, 2004;

Olsen et al, 2007; Brown & Minty, 2006), och dels på grund av att vi ville ha med ett tydligt tidsperspektiv. En kris har ett begränsat tidsspektrum, och det bistånd som går till den är ofta insamlat på kort tid. Långsiktiga utvecklingsarbeten sker istället under flera år, och är ett relativt orört ämne att koppla till teorier om medieeffekter.

3.2 Material

Materialet som använts till undersökningen är framförallt från två källor. Dels är siffrorna som används för biståndet hämtade från OECD, och innefattar Sveriges officiella utvecklingsbistånd till 31 olika länder mellan åren 1985 och 2012. Dels är det artiklarna från databasen Retriever Research, skrivna mellan 1985 och 2012. Artiklarna är, som ovan påtalats, hämtade från svensk tryckt press och är publicerade i totalt 669 olika tidskrifter. Dessa innefattar alltså både dagstidningar och lokalpress, men också tidningar med mer specifik målgrupp såsom studenttidningen Lundagård eller Officerstidningen. Även livsstilsmagasin, som till exempel Café och Svensk Jakt, innefattas i materialet, och generellt kan sägas att det mesta i svensk tidningsväg finns representerat².

Den kritik som kan riktas mot materialet är att många av de tidskrifter som finns representerade vanligtvis inte skriver om det vi söker. Men efter diverse stickprov och avgränsade av ord tycks en rimlig nivå ha nåtts. Det är mycket möjligt att materialet fortfarande till viss del påverkas av tillsynes irrelevanta artiklar från den här typen av tidskrifter och magasin. Efter våra avgränsningar utgör dock dessa eventuella artiklar endast en marginell del av det slutgiltiga sökresultatet. Det händer dessutom att de nämner länder i de sammanhang vi är intresserade av, till exempel som när livsstilsmagasinet Amelia skriver om volontäresor (Newnham, 2014, s. 93).

Utöver statistiken har vi valt att intervjua biståndsminister Hillevi Engströms samordnare Johannes Oljelund. Intervjun genomfördes över telefon där Oljelund besvarade frågor kring biståndshandläggningen och hans tankar kring medias roll i densamma. Valet att intervjua Oljelund baseras på hans insyn i handläggningsprocessen och nära arbete med biståndsministern. Oljelunds utsaga är inte nödvändigtvis representativ för hela vår undersökningsperiod, men i brist på motsvarande information för de tidigare åren har vi valt att basera vissa antaganden på hans ord.

² För fullständig lista, se Bilaga 1.

3.2.1 Urval

År 2007 koncentrerades det svenska biståndet genom att minska antalet biståndsländer från 125 till 33 (Sidas kommunikationsavdelning b, 2014). Denna landsfokusering ämnade effektivisera och öka kvaliteten i biståndet samt stärka banden med samarbetsländerna (Sidas kommunikationsavdelning c, 2014). Vi har i denna studie därför valt att enbart inkludera de länder som mottager bilateralt utvecklingsbistånd från Sverige och som Sida således benämner som samarbetsländer. Av dessa 33 länder valde vi bort Sydsudan och området Västbanken-Gaza.

Sydsudan valde vi att exkludera då det blev en självständig stat först år 2011 (Languiden, 2013). Eftersom vår studie enbart sträcker sig fram till år 2012, finns det inte tillräcklig med statistik för att landet ska utgöra ett relevant observationsobjekt. Västbanken-Gaza valdes å sin sida bort till följd av att det blev svårt att framställa "rättvisa" siffror över den mediala exponeringen. Beroende på hur sökningen i Retriever Research genomförs varierar resultaten nämligen kraftigt; media benämner i vissa fall områdena var för sig och i andra fall tillsammans. En sökning på Gaza gav 47 980 träffar, en sökning på Västbanken gav 45 566 träffar och en sökning på kombinationen Västbanken-Gaza gav endast 295 träffar. Benämndes området istället som Gazaremsan, blev sökresultatet 30 709 artiklar (Retriever Research, 2014). På grund av detta gjorde vi bedömningen att skillnaden mellan de olika sökningarna var alltför stor för att ge en representativ bild av den mediala exponeringen. Vidare är området Västbanken-Gaza inget eget land, och vi har i undersökningen inte tagit med bistånd till "områden" utan endast till självständiga länder

Som ovan nämnts har statistiken för biståndet inhämtats från OECD. Dessa siffror mäter således enbart de officiella utvecklingsbistånd som regeringen genom Sida allokeringar ut till samarbetsländerna. Vi har valt att inte inkludera bistånd som ges ut av icke-statliga organisationer, då vi i denna studie ämnar undersöka huruvida media påverkar beslutsfattarna inom den svenska biståndspolitikerna samt i vilken utsträckning det eventuellt sker. Att vi därtill valt bort humanitärt bistånd är följaktligen på grund av ambitionen att undersöka det långsiktiga sambandet och därmed möjliggöra ett mer rättvisande resultat.

3.3 Kvantitativ innehållsanalys

För att kunna besvara frågan om hur medial exponering av de undersökta länderna faktiskt påverkar biståndsfördelningen har kvantitativ innehållsanalys använts som metod. Metoden som sådan passar in i det teoretiska ramverk vi använder, eftersom den ger oss möjlighet att räkna hur frekvent dessa länder förekommer i svensk media och hur detta förändras över tid (Bergström & Boréus 2012, s. 52-53). Vi är mindre intresserade av hur de artiklar som nämner ett visst land utformas, hur artiklarnas värderingar ser ut eller vem som skriver dem, och är

snarare intresserade av den rent kvantitativa frågan om just hur många som skrivs. Då fokus legat på frekvens och inte innehållet i sig, brukar det refereras till som mekaniska räkning (Esaïasson et al, 2012, s. 198). För att göra undersökningen har researchverktyget Retriever Research använts. Det är en mediedatabas där alla artiklar från svensk tryckt press finns tillgängliga digitalt mellan 1985 och 2012 (Retriever Research, 2014). Databasen söker på ord eller ordsträngar och tar sedan fram de artiklar som innehåller dessa ord och sorterar dem efter år.

Trots att vi mäter exponering rent kvantitativt har vi här valt att göra smärre avgränsningar i sökningarna. Vissa länder, exempelvis Kenya, Ukraina och Turkiet, ger otroligt många träffar på antal skrivna artiklar. Visserligen nämner dessa artiklar landet ifråga, men delvis i sammanhang som är irrelevanta för undersökningen. För att förtydliga: en artikel om DN-galan kanske nämner en viss löpare från Kenya, och därav ger en träff i sökningen, men denna typ av träff behandlar inte landet i fråga utan är snarare ämnesspecifikt för just sport och individuell prestation. Vi har därför valt att undanta artiklar som innehåller vissa specifika ord, exempelvis orden "Eurovision" och "semester". Om sökningen endast innefattar Turkiet utan att undanta ordet semester resulterar det i tusentals träffar om charterresor till Alanya, liksom att en sökning på Ukraina ger artiklar om kompisröstande i Eurovision. Det handlar än en gång om träffar som egentligen inte ger någon exponering för läget i landet, utan snarare handlar om när flygbiljetter är som billigast eller hur stor chans Sverige har att vinna Eurovision. Vi är medvetna om att det är en relativt subjektiv bedömning av vilka ord som ska bort, men utan avgränsningar blir exponeringen mycket ojämn då vissa länder nämns mycket ofta i exempelvis resesammanhang, och andra inte alls. En sökning på Turkiet utan avgränsningar ger till exempel över 212 000 träffar, och med avgränsningarna strax under 110 000. Jämför detta med exponeringen för Bangladesh, där vi utan avgränsningar får ungefär 27 000 träffar och med avgränsningar 24 000 (Retriever Research, 2014). I Turkiets fall halverar avgränsningen alltså exponeringen, i Bangladeshs fall påverkas den knappt. Argumentation skulle kunna föras kring att *varje* gång ett lands nämns, oavsett sammanhang, skapas en association till landet och situationen där. Detta är kanske visserligen sant, men samtidigt är det svårt att tro att solsemestrar på Alanya kommer skapa opinion om bistånd till landet, alternativt påverka beslutsfattarna på ett personligt plan att omallokera resurser. Den slutgiltiga sökkodningen ser följaktligen ut så här:

**"land" ANDNOT sport* ANDNOT charter* ANDNOT safari*
ANDNOT fotboll* ANDNOT friidrott* ANDNOT marathon*
ANDNOT vm* ANDNOT em ANDNOT eurovision* ANDNOT
*hockey ANDNOT semester***

ANDNOT exkluderar det specifika ordet som följer. Om det efterföljande ordet avslutas med en asterisk innefattar exkluderingen även allt som börjar med det specifika ordet. Sökningen resulterade i antalet artiklar som respektive land omnämns i inom den bestämda ramen under åren 1985 till 2012.

3.4 Regressionsanalys

Efter att våra mediala efterforskningar färdigställts har siffror på det svenska biståndet tagits fram och jämförts med respektive lands artikelantal. Denna statistik täcker 31 länder mellan åren 1985 och 2012 och innefattar Sveriges officiella utvecklingsbistånd.

För att nu se om samband finns mellan media och bistånd har vi gjort en regressionsanalys av paneldata i statistikprogrammet STATA. I denna undersökning har vi inte bara lyckats visa på en samvariation, utan faktiskt även ett orsakssamband. Ett tredje steg vore om vi skulle lyckas hitta den kausala mekanismen, vilket kunde varit en intressant vidareutveckling av studien, men trots avsaknaden av denna är resultatet tillfredsställande.

Regressionsanalys är ett kraftfullt verktyg för att undersöka statistiska samband, och anses ofta vara det mest flexibla verktyget vid analys av olika typer av data. En bivariat regressionsanalys är en regression med endast en oberoende variabel, och har alltid ett intercept och en lutningskoefficient (Esaiasson et al, 2009, s. 429-431). För vår undersökning, där ett stort datamaterial ingår, behövde vi ett verktyg som dessutom kunde analysera flera parallella tidsserier samtidigt. Eftersom vi både har ett stort antal analysenheter (länder) och flera tidsenheter (år), samt två variabler (medieexponering och biståndsfördelning) gjorde vi därmed en regressionsanalys av paneldata i STATA. Denna metod ger oss inte bara möjlighet att studera korrelationen mellan media och bistånd vid ett tillfälle eller för en analysenhet, utan istället under 27 år och för 31 analysenheter. Den här typen av analyser är vanliga när målet inte bara är att påvisa en samvariation, utan dessutom ett visst orsaksförhållande; det vill säga hur tidsförhållandet mellan de två variablerna ser ut (Esaiasson et al, 2009, s. 75-76). Att bara veta att exempelvis utbildning och inkomst samvarierar är inte speciellt intressant, utan det krävs att det går att påvisa att det exempelvis är utbildning som påverkar inkomsten, och inte tvärtom (något som visserligen förefaller relativt självklart).

Genom att studera flera tillfällen kan vi nu se huruvida det är förändringar i medieexponering som föregår förändring i biståndet eller inte, och på så sätt vill vi undersöka om media påverkar biståndet och inte tvärtom. En viss problematik finns i det att vi inte kan kontrollera för bakomliggande variabler. Kan det exempelvis vara så att både medieexponering och bistånd påverkas av Sveriges inrikespolitiska situation? Ponera att en djup ekonomisk kris råder i Sverige. Denna kris skulle i så fall förmodligen stjäla medieexponering, och dessutom kanske biståndet skulle minska på grund av den ekonomiska krisen. Det här är kanske vårt största bekymmer, då vi inte kan utföra något sorts experiment för att kontrollera för potentiella bakomliggande variabler, och inte heller har en mest-lik design på undersökningen (Esaiasson et al, 2009, s. 78-79). Om situationen i alla länder, det vill säga analysenheter, vore likadan och den enda skillnaden länderna sinsemellan var medieexponering (om länderna alltså hade valts efter

mest-lik design) skulle det varit lätt att visa att det är just media som påverkar och inte något annat. Hade vi kunnat göra ett experiment där vi till exempel tar 100 slumpvis valda länder och sen låter journalister skriva mycket om 50 av dem och lite om 50 av dem hade vi också kunnat kontrollera för bakomliggande faktorer. Problemet är förstås att detta inte riktigt låter sig göras i verkligheten. Vi kan alltså inte kontrollera för bakomliggande variabler, utan vi kan endast resonera kring om de finns och hur de i så fall påverkar resultatet. Validiteten i undersökningen bygger som tidigare nämnt på att operationaliseringen av begreppen är korrekt, och kanske framförallt då på begreppet "medieexponering". För att nå hög reliabilitet krävs dock att slumpmässiga fel kan undvikas. Slumpmässiga fel är svårt att kontrollera för, eftersom de är just osystematiska. I ett försök att kontrollera för denna typ av fel har materialet setts över upprepade gånger varpå regressionsanalysen därefter åter genomförts. Helt säkra på att det över 800 observationer stora materialet saknar slumpmässiga fel kan vi dock naturligtvis inte vara. Vidare är den potentiella närvaron av osystematiska fel inte lika allvarlig som validitetsproblematik. Detta eftersom felen utgör en mycket liten del av materialet, och dessutom kan tänkas gå i båda riktningarna och därmed väga upp för varandra (Esaiasson et al, 2009, 70-72).

Den empiriska undersökningen vi gjort kan inte påvisa något kausalt samband. För att kunna påvisa ett kausalt samband hade det krävts att vi tagit hänsyn till andra variabler som kan tänkas förklara varför medial exponering påverkar biståndet. Dessa skulle sedan förts in i undersökningen som en mellanliggande variabel, för att på så sätt se om det ursprungliga sambandet förändras (Esaiasson et al, 2009, s. 88-91). Trots att vi inte kan påvisa en kausal mekanism visar ändå undersökningen att ett orsakssamband med en "ytlig förklaring" finns. Vi kan påvisa att medial exponering påverkar biståndet, och resonera kring hur det möjliggörs, men vi kan inte presentera en kausal mekanism som förklarar varför.

4 Resultat

Nedan kommer undersökningen presenteras. Fördröjningen av biståndssiffrorna relativt medieexponeringen kommer att motiveras, resultatet av undersökningen tillkännages och landspecifika effekter diskuteras. Därefter kommer en analys att följa där resultaten av undersökning diskuteras, analyseras samt återkopplas till teorin.

4.1 Undersökning

Efter en testkörning av insamlad data i en regressionsanalys av paneldata visade sig en positiv korrelation finnas mellan ökad medieexponering och ökat bistånd. Försök att illustrera sambandet grafiskt blev mindre lyckade, då antal artiklar och miljoner dollar skulle samsas på samma skala. Sambandet var grafiskt svårt att se, och vi valde därför att tydliggöra det hela genom att dividera antalet artiklar med 100. Istället för korrelationen mellan miljoner dollar/antal artiklar fick vi nu miljoner dollar/hundratals artiklar. Denna förändring förtydligade det grafiska resultatet och stärkte korrelationen utan att för den sakens skull kompromissa med undersökningens faktiska resultat. Tabell 1 nedan förklarar resultatet av den regressionsanalys av paneldata som genomförts.

Den första modellen utgår från en icke-modifierad korrelation, ej rensad från landspecifika effekter. I övriga modeller har vi valt att rensa för dessa, men dessutom att förskjuta bistandsvariabeln med ett till fyra år. Anledningen till detta är att biståndet, givet att hypotesen om medieexponerings påverkan stämmer, bör allokeras efter att artiklarna skrivits. Beslut om bistånd sker inte på en dag, utan kräver tid då många projekt är långvariga. Inte heller går mediabevakningen från noll till hundra på en dag, utan kräver tid för att byggas upp och påverka opinionen. Vi har valt att presentera fem potentiella modeller på hur denna fördröjning skulle kunna se ut. Vidare har vi i fyra av dessa modeller rensat för landspecifika effekter. Detta innebär att vi utgår ifrån att de skillnader som finns mellan ländernas intercept inte är slumpmässiga, utan att de är specifika från land till land. I praktiken innebär det att vi tar bort dessa specifika effekter från länderna, då dem inte går att estimeras. Jämför vi exempelvis Somalia där interceptet för bistånd ligger kring 0 med Moçambique, där detsamma ligger runt 30, inser vi skillnaden. Istället för de landspecifika effekterna använder modellerna medeleffekten av alla länder som intercept.

Tabell 1. Korrelation bistånd-media

	Hundratals artiklar	Hundratals artiklar, 1 års förskjutning.	Hundratals artiklar, 2 års förskjutning.	Hundratals artiklar, 3 års förskjutning.	Hundratals artiklar, 4 års förskjutning.
Miljoner \$	0.3609*** (0.0318)	0.1473*** (0.0470)	-0.0525 (0.0586)	0.7183*** (0.0612)	-0.2664*** (0.0516)
<i>N</i>	828	798	794	763	732
<i>P</i>	0.000...	0.002	0.371	0.000...	0.000...
Rensat för landspecifika effekter?	Nej	Ja	Ja	Ja	Ja

Fotnot: *** < 0,01; ** < 0,05; * < 0,1(två-sidigt signifikantstest)

Resultatet ovan tyder på flera saker. Den första modellen, utan förskjutning, visar på viss positiv korrelation och dessutom tre-stjärnig signifikans. Korrelationskoefficienten är 0.3609, vilket i princip innebär att för ungefär var 300:de artikel ökar biståndet med en miljon dollar. Exempelvis hade Bolivia³ behövt omnämnas i ungefär 300 artiklar till under år 2012 för att erhålla en miljon dollar mer i bistånd. Ser vi till de andra modellerna i tabellen kan vi helt ignorera den tredje (med två års förskjutning) då den inte är statistiskt säkerställd, och istället fokusera på den fjärde respektive femte modellen. Den fjärde visar den starkaste korrelationen, med ungefär 140 artiklar skrivna per miljon dollar, även denna statistiskt säkerställd. Den sista modellen, med fyra års förskjutning, är den som skiljer sig mest från de övriga. Här har vi en säkerställd korrelation, men en negativ sådan. I princip innebär det att för varje artikel som skrivs så minskar biståndet. Potentiella anledningar till att korrelationen är negativ kommer diskuteras i analysen nedan.

4.2 Empiri

Enligt den sammanställning och analys som genomfördes i STATA, framkom det att en korrelation mellan bistånd och medial exponering existerar. Utifrån detta

³ För fullständig biståndsstatistik, se Bilaga 3.

resultat kommer uppsatsen vidare diskutera biståndsprocessen och de empiriska fall som stödjer respektive avviker från uppsatsens huvudtes.

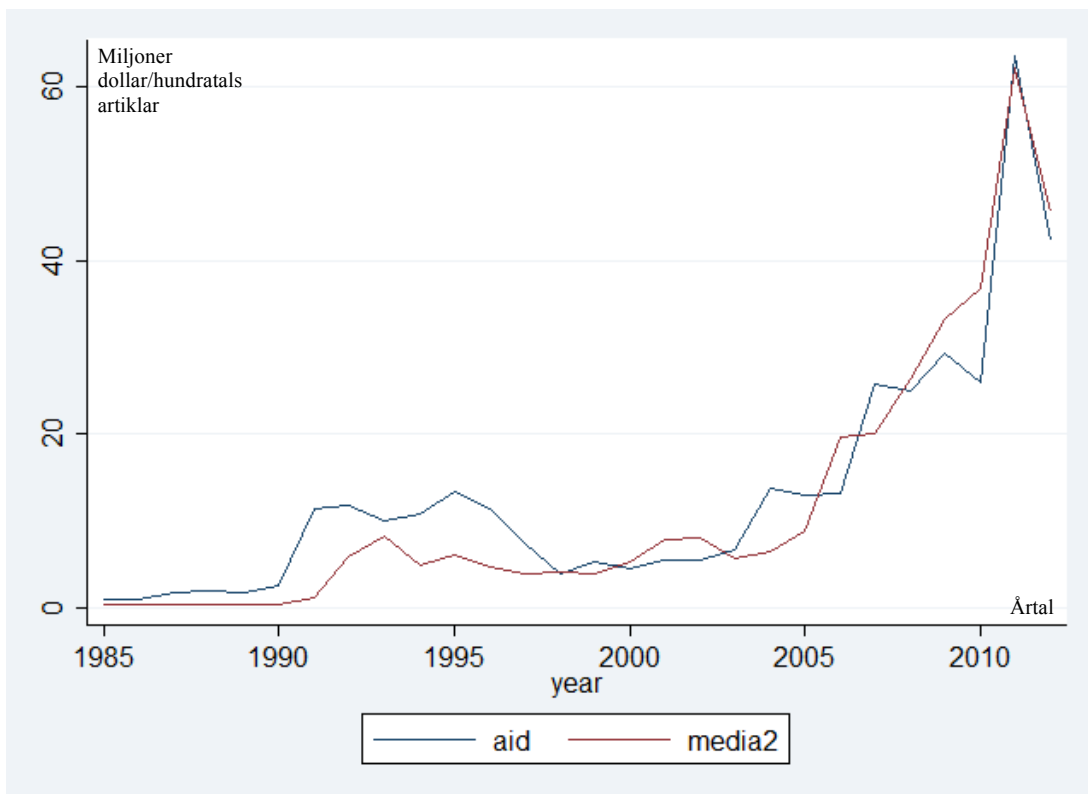
Analysen i STATA baserades på jämförelsen mellan uppgifterna för media under ett år och biståndsfördelningen under ett till fyra år. Beslutet att fördröja fördelningen grundar sig i biståndssystemets utformning, där de besluts- och planeringsprocesser som föregår ett slutgiltigt implementerade av ett bistånd ofta sträcker sig över en längre period (Oljelund, 2014). Processen bakom ett beslut om bistånd påbörjas när regeringen ger Sida uppdraget att lägga fram ett förslag på en möjlig samarbetsstrategi. Det är regeringen och riksdagen som fattar beslut om nya samarbeten, som sedan fullföljs av UD och Sida (Sidas kommunikationsavdelning d, 2014). Utförandet av det uppdrag som Sida får, och framtagandet av en samarbetsstrategi är en tidskrävande process, och tidsramen kan variera kraftigt beroende på vilket typ av land det är och den politiska kontexten i det specifika landet. Faktorer som påverkar tidsåtgången och hur samarbetsstrategin utformas är exempelvis om det pågår en konflikt eller kris av något slag i landet; om det är ett land som Sverige har god kännedom om och tidigare arbetat med eller om det rör det sig om ett långsiktigt arbete. Generellt sett får Sida ungefär ett halvår på sig att uträtta detta arbete och lägga fram ett förslag. I arbetet undersöks aspekter såsom vad Sida kan göra för skillnad, vilken kompetens Sverige har och huruvida samarbetet bör ske med en organisation eller en myndighet. Därefter läggs förslag fram från Sida till regeringen, som analyserar och bereder förslaget varpå processen tar ytterligare några månader. Sedan väljs ett antal förslag ut, innan regeringen fattar beslut som Sida ska genomföra. Slutligen sätts själva arbetet i rullning och sammantaget tar det runt ett år för pengarna att komma till marken – men tidsåtgången beror som sagt på kontexten.

Samarbetsstrategierna gäller enligt Oljelund generellt i cirka fem år, men tidvis sträcker de sig så långt som sju år. Ofta inkluderas skrivelser om beslut att föra halvtidsöversyn. Parallellt med detta löper den årliga svenska budgetprocessen, vilken kan medföra förändringar i biståndet då riksdagen kan besluta om nedskärningar eller omprioriteringar i budgeten. Därmed är biståndsallokeringen inte absolut, utan kan, beslut till trots, skifta från år till år. Dessa processer bakom biståndet är viktiga att ha en uppfattning om. Delvis för att förstå att bistånd inte allokeras på en dag, utan att handläggningen tar tid, men också för att poängtera att beslut om bistånd naturligtvis inte enbart baseras på medial exponering. Även om det ursprungliga uppdraget från regeringen till Sida baseras på att ett land blivit intressant i opinionen, kommer regeringen och Sida göra bedömningen huruvida detta är relevant eller inte.

I uppsatsens undersökning spelar handläggningsprocessen och längden på samarbetsstrategin givetvis en central roll, vilket alltså har resulterat i valet av fördröjning. Varken Sida eller regeringen reagerar omedelbart på vad som skrivs i media, utan medias inflytande är en kumulativ process. För att media ska kunna påverka opinionen och skapa debatt kring en viss fråga krävs hög exponering under en längre tid. Det ter sig osannolikt att ett fåtal artiklar, publicerade under en kort period, besitter förmågan att påverka dagordningen och därigenom opinionen. Vidare, som ovan förtydligat, pågår biståndssystemets besluts- och

planeringsprocesser även över ett längre tidsspänn. Tiden det tar för media att skapa opinion, i kombination med dessa tidskrävande planeringsprocesser, motiverar därmed valet att fördröja biståndet relativt mediesiffrorna.

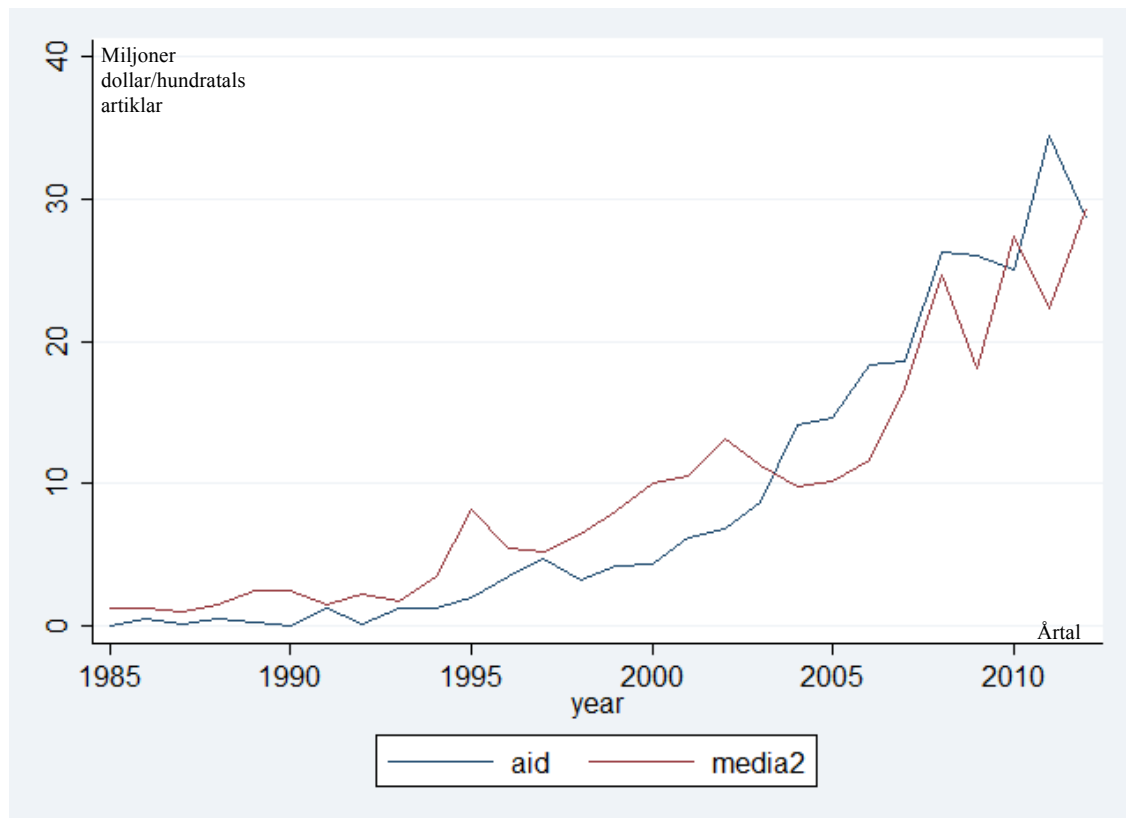
När processen nu beskrivits, följer nedan grafer över undersökningens resultat. För att illustrera hur fluktuationerna i de båda undersökta variabler samvarierar har vi valt att presentera Somalia och Colombia, där sambandet tydligt framgår⁴. I båda fallen föregår förändringen i medial uppmärksamhet till viss del förändringen i biståndsmottagandet. Det centrala är inte att de båda linjerna ligger nära varandra, utan snarare att de reagerar och rör sig på samma sätt.

Somalia

I Somalias fall ser vi att biståndet och medieexponeringen följer varandra relativt väl. Här kan diskuteras huruvida biståndsökningen kring 1990 föranledde den mediala ökningen som sker året därpå, eller om dessa är oberoende av varandra. Ökningen i medial exponering kring 1992-93 skulle istället kunna ses som faktorn som påverkar biståndsökningen mellan ~1993 och 1995. Kring 2005 ser vi en kraftig ökning i den mediala uppmärksamheten, strax efterföljd av ökning i biståndet. Runt 2010-talet fortsätter dessa att följa varandra, med media fortsatt något före i händelseförloppet.

⁴ För fullständig grafik över sambandet mellan media och bistånd, se Bilaga 3.

Colombia

I Colombias fall ser vi liknande tendenser som i fallet Somalia. Kring 1992-93 ökar medias intresse för landet snabbt, samtidigt som biståndet börjar öka kring åren 1993-94. År 1995 når landet sin hittills högsta medieexponering, innan intresset börjar dala. Även biståndet ökar kring 1997-98, och sjunker sedan igen. Det mediala intresset ökar än en gång kring 1997, och biståndet gör detsamma, med ett par års fördröjning. De två linjerna följer sedan varandra under 2000-talet, med media strax före biståndet.

Dessa två fall är ett axplock av länder där media och bistånd följer varandra väl, och även i andra fall syns följaktligen liknande samband.

4.3 Avvikande fall

I undersökningen har det framkommit vissa fall som skiljer sig kraftigt från mönstret. Dessa påverkar naturligtvis det sammanvägda resultatet, och var för sig ser de ut att kraftigt motsäga hypotesen. Det är därför viktigt att diskutera dessa och försöka identifiera varför de skiljer sig från det övriga materialet. Dels finns det avvikande fall där den mediala exponeringen varit stor utan att generera bistånd, som exempelvis Kosovo och Turkiet, och dels finns det fall där biståndet varit stort men medias intresse lågt, som till exempel Moçambique, Tanzania och Burkina Faso. Att de avvikande fallen finns i båda riktningarna minskar dock

problematiken för undersökningen då de väger upp varandra. Oavsett bör de diskuteras, vilket görs nedan.

4.3.1 Bistånd utan media – Moçambique, Tanzania och Burkina Faso

Den korrelation som påvisades i undersökningen sett över alla länder var förvisso trestjärnigt signifikant med en relativt stark korrelation, men sambandet var långt ifrån lika starkt för alla länder var för sig. I och med att medias inflytande på politiska beslut anses fungera vid sidan av andra faktorer, skapar teorin en möjlighet att förklara det, för vissa länder svaga sambandet, med att andra faktorer väger tyngre än medial exponering. Sett till de länder som bryter mot mönstret och erhåller mycket höga bistånd trots låg medial exponering är det främst Moçambique, Tanzania och Burkina Faso som sticker ut. Likt majoriteten av Sveriges biståndsländer är de bland världens fattigaste och i stort behov av hjälp. Förklaringen till varför länderna erhållit mer än orsakssambandet antyder att de bör få, relativt den mediala uppmärksamheten, kan hittas i den typ av bistånd som fördelats.

Under 1970- och 80-talet gick den svenska biståndsbudgeten delvis till så kallat importstöd. Precis som namnet antyder, är biståndet riktat till att underhålla mottagarlandets importmarknad (WOHLGEMUTH, 2012, s. 21). De länder som mottog absolut störst del av importstödet var Indien, Sri Lanka, Vietnam, Tanzania och Moçambique (Vikström, 1988, Tabell 3.1). Av dessa fem länder är det idag bara Tanzania och Moçambique som återfinns bland Sveriges biståndsländer.

Under 2000-talet ersattes importstödet med budgetstöd. Till en början var det 12 länder som mottog stödet (Sidas kommunikationsavdelning g, 2012), men 2012 var det endast Moçambique, Tanzania och Burkina Faso som fortfarande erhöll det (Wohlgemuth, 2012, s. 22). Ur undersökningens perspektiv är dessa länder vars bistånd inte influerats av yttre påtryckningar i samma grad som de länder som följer korrelationen tydligare. Istället har dessa länders långtgående samarbete framförallt styrts av det faktum att målen för biståndet ännu inte nåtts (Wohlgemuth, 2012, s. 22).

En ytterligare förklaring till det höga biståndet kan vara den långvariga biståndstraditionen som Sverige har med de ovan nämnda länderna (Avdelningen för programsamarbete a, 2013). Redan under befrielsekampen mot kolonialmakten Portugal gav Sverige politiskt och humanitärt stöd till Moçambique, och har fortsatt att göra detta sedan självständigheten 1975 (Utrikesdepartementet, 2014). I Tanzania har det svenska utvecklingssamarbetet pågått i mer än 50 år (Avdelningen för programsamarbete b, 2013).

Att länderna trots minst sagt bristande humanitära förhållanden inte uppmärksammats i media i en större utsträckning kan ha flera möjliga förklaringar. Den främsta anledningen är förmodligen avsaknaden av krig och uppmärksammade naturkatastrofer. Moçambique, Tanzania och Burkina Faso är

några av världens fattigaste länder och lider i varierande utsträckning av utbredd fattigdom, högt biståndsberoende och ekonomiska kriser. Detta till trots, har de lyckats bibehålla ett relativt stabilt politiskt läge (Languiden, 2014; Landguiden, 2012; Löfvendahl, 2014), och inget av länderna har varit inblandad i någon större konflikt som erhållit svensk medias uppmärksamhet. Avsaknad av medial exponering kan därför förklaras genom att dessa länder inte varit tillräckligt ”medialt intressanta”, situationen här har snarare hamnat i skuggan av andra kriser och katastrofer som upptagit det begränsade mediautrymmet.

4.3.2 Media utan bistånd – Kosovo och Turkiet

Likt ovan nämnda fall skiljer sig Kosovo från majoriteten av de undersökta länderna, men situationen är alltså omvänd i och med att den stora mediala uppmärksamhet som landet fick under kriget inte föranledde något bistånd. Enligt OECDs mätningar fick Kosovo bilateralt utvecklingsbistånd från Sverige först 2009. Detta utdelades efter att Sida på uppdrag av regeringen år 2008 upprättade en plan för en samarbetsstrategi som skulle styra utvecklingsarbetet i Kosovo under åren 2009-2012. Det ledande syftet för Sveriges samarbete med Kosovo benämndes enligt rapporten vara “Kosovos EU-närmande, stabilitet och ekonomisk tillväxt”. Biståndet beräknas vara 80 miljoner kronor per år och utbildning, demokratisk samhällsstyrning, mänskliga rättigheter samt miljö och klimat är de sektorer som prioriteras (Utrikesdepartementet, 2009). Kosovo fick alltså inget bistånd förrän 2009 trots att landet har omnämnts och figurerat flitigt i Svensk media, och då speciellt sedan slutet på Kosovokriget 1999 fram tills idag. En förklaring till fenomenet finns delvis i det ganska självklara faktumet att Kosovo förklarade sig självständiga från Serbien först 2008 - bilateralt utvecklingsbistånd gavs alltså inte direkt till Kosovo, utan räknades in i biståndet till Serbien. Vidare riktades de svenska insatserna in på det rent humanitära under åren efter kriget, till exempel på återuppbyggnaden av förstörda hus (Utrikesdepartementet, 2009), vilket inte faller under biståndskategorin “officiellt utvecklingsbistånd” (OECDa). Att landet inte erhöll bistånd är alltså en sanning med modifikation, dock en som påverkar vår undersökning.

Även Turkiet är ett land som erhållit stor medial uppmärksamhet, men desto mindre bistånd. Här är det dock andra faktorer som spelar in och kan förklara avvikelserna. Turkiet är idag en starkt europeiskt land, med en BNP som tredubblats på knappt ett decennium. Att Sverige minskat sitt bistånd till landet kan alltså snarare förstås med att landet inte är i lika stort behov av bistånd som tidigare, än att media slutat intressera sig. Turkiet är numer medlem i G20 och är en relativt stor biståndsgivare, framförallt i Somalia (Avdelningen för reform- och selektivt samarbete, 2013). Att media fortfarande är intresserade av landet är inte så konstigt. Detta eftersom det exempelvis är ett vanligt resmål för svenskar, en potentiell kandidat för framtida EU-medlemskap och dessutom ett tillräckligt utvecklat land för att intresse ska skapas när exempelvis pressfriheten minskar.

Åtstramningar i exempelvis Turkiets pressfrihet blir intressant i svensk media just på grund av det faktum att landet är relativt välutvecklat och nära beläget. Jämförs exempelvis Retriever-sökningen “Bahrain AND pressfrihet” med “Turkiet AND pressfrihet” genererar den första ungefär 30 stycken träffar, och den senare över 350 träffar (Retriever Research, 2014). Intresset för den minskande pressfriheten i Turkiet kan alltså ses som över tio gånger så stort som intresset för detsamma i Bahrain.

5 Analys

Att medierapportering i någon mån påverkar politiken ter sig oundvikligt. Resultatet som presenterats ovan visar dock att det faktiskt finns ett påvisat orsakssamband mellan media och bistånd. Hur och varför medias inflytande över biståndsfördelningen skapas, kommer nedan att analyseras med stöd av vårt teoretiska ramverk.

Tidigare forskning har kommit fram till att media fungerar som medborgarnas främsta informationskälla gällande kriser utanför landets gränser (Läkare utan gränser, 2012, s. 7). Medias makt att styra människors uppfattning av vad som är viktigt i samhällsdebatten, går att förstå genom applicering av vårt teoretiska ramverk. Det innebär att de frågor medierna för fram på den allmänna dagordningen, även blir de frågor som människor uppmanas förhålla sig till. Medierna avgör således främst inte vilka åsikter vi ska ha, utan snarare vad vi ska ha åsikter om (McCombs i Nord & Strömbäck, 2012, s. 320). En vidareutveckling av detta påstående innebär att när svensk media ger stort utrymme och mycket uppmärksamhet åt ett visst land och de problem som råder där, förs detta upp på den kollektiva dagordningen. Anledningen är helt enkelt att de svenska medborgarna ges kunskap om det omskrivna landets bekymmer. Ett exempel på dagordningsmakten är när "Etiopiensvenskarna", de journalisterna Martin Schibbye och Johan Persson, greps och dömdes för terrorbrott i Etiopien. Landets exponering i svensk tryckt press ökade från 4200 artiklar till 7400 på bara ett år (Retriever Research, 2014). Detta tvingade helt plötsligt människor att ha en åsikt om, inte bara de gripna svenskarna, utan även läget i landet generellt. Sedermera blev pressfrihet ett hett ämne, och många argumenterade för att stoppa svenskt bistånd till Etiopien (Ängeby & Malm, 2012), men regeringen valde dock att inte använda ett indraget bistånd som påtryckning mot den etiopiska regimen (Larsson, 2011). I Etiopiens fall förklarar Oljelund att det finns en avvägning mellan å ena sidan demokratiska värderingar och å andra sidan den positiva ekonomiska utveckling som gynnar fattigdomsbekämpning. Utvecklingen är mångfacetterad och därmed varken bra eller dålig. Utformningen av svenskt bistånd måste alltså ta hänsyn till dessa aspekter och försöka se helheten (Oljelund, 2014). Trots att Sverige valde att inte dra in biståndet till Etiopien, kan vi det efterföljande året se en relativt stor minskning i biståndet⁵, och det tycks inte omöjligt att detta hänger ihop med de omskrivna händelserna.

Ett exempel på när Sverige har använt biståndet som påtryckningsmedel är i fallet Uganda. Sverige har haft en långtgående biståndsrelation med Uganda, men den förändrades drastiskt i samband med att den ugandiska regeringen beslutade

⁵Se Bilaga 2.

om antihomologstiftning tidigare i år. Förslag på en ny samarbetsstrategi med Uganda existerade redan sedan slutet av 2013, men i samband med den negativa utvecklingen i landet valde Sida att komplettera denna med expertråd (Sidas kommunikationsavdelning e, 2014). Långsiktiga samarbeten kräver alltid en grundläggande samsyn kring mänskliga rättigheter, och lagstiftningen kring homosexualitet var inte första gången problematik uppkommit angående Uganda och landets arbete kring mänskliga rättigheter. Nu ansågs det därmed att den ugandiska regeringen gått över gränsen och biståndet stoppades. Sverige kan genom att frånhålla biståndet till den ugandiska staten visa sitt stöd för mänskliga rättigheter samt HBTQ-rörelsen i Uganda. Det är dock viktigt att framhålla att biståndet till det ugandiska civilsamhället kommer att fortsätta. Pengar kommer alltså även fortsättningsvis att delas ut till olika organisationer och universitet (Oljelund, 2014).

Sedermera finns det inga enkla och tydliga kriterier för exakt när och vad som krävs för ett indraget bistånd, utan varje enskilt fall blir istället en politisk ställningsfråga. Målet med biståndet är att stödja den utsatta befolkningen och inte regimen. Att upphöra med pengar till exempelvis sjukvården skulle enbart drabba och bestraffa befolkningen (Oljelund, 2014).

Huruvida det går att förstå fallet Uganda som ett resultat av medias exponering kan diskuteras, men hur som helst syns en relativt kraftig ökning i den mediala exponeringen från 2009 både vad gäller artiklar med ordet "Uganda" generellt, men kanske framförallt också artiklar innehållande ordet "homo*" (Retriever Research, 2014). Vi kan resonera kring att den ökade medieexponeringen om homofobi, inte bara i Uganda utan även i övriga världen, sätter press på svenska politiker att visa sitt missnöje mot denna typ av utveckling då opinionen blir mer och mer intresserad av frågan. Följaktligen stämmer detta också väl överens med vad Oljelund berättar: det krävs en politisk ställningsfråga för att regeringen ska agera, och det är media som bestämmer vilken fråga detta blir (Oljelund, 2014).

Det som anses vara viktigt för medborgarna blir därmed även betydande för beslutsfattarna, exempelvis som i ovan nämnda fall med antigaylagar och de gripna svenskarna. Biståndsfördelningen i sig är en relativt känslig fråga, med tanke på den stora mängd pengar som Sverige "ger" bort till andra länder. Budgetanslaget för 2014 uppgår i hela 38 miljarder svenska kronor (Sidas kommunikationsavdelning f, 2014), och det blir då onekligen viktigt för politiska beslutsfattare att ta hänsyn till den kollektiva opinionen då det i sinom tid är dessa människor som går till val. Betänk i sammanhanget även att Sidas verksamhet och biståndet de allokerar finansieras av de svenska skattebetalarna (Sidas kommunikationsavdelning f, 2014). Genom att ta hänsyn till den mediala dagordningen kan politiker undvika att ge intrycket av att agera utan hänsyn till den kollektiva opinionen. Med detta som bakgrund kan det ytterligare argumenteras för att det ligger i beslutsfattarnas intresse att till viss grad allokera biståndet i linje med opinionen, vilket därmed är i led med medias rapportering. Vi skulle till exempel kunna argumentera för att den nya hållningen gentemot Uganda speglar att det är valår i Sverige. Att politiker inte vill verka likgiltiga till

folkets åsikter skulle då vara en faktor till att biståndet stoppas först nu, trots att Ugandas syn på mänskliga rättigheter även tidigare varit omdiskuterad.

Vidare tillåter mediernas roll som informationsspridare att den politiska eliten enkelt kan skapa sig en uppfattning om vad opinionen vet, och därmed också bryr sig om. Att ett specifikt land florerar mycket i media bör följaktligen resultera i politikernas ökade benägenhet att fatta beslut i frågor angående landet. Anledningen vore att landet är mer intressant för gemene man och därmed även bör vara av vikt för beslutsfattarna (Robinson, 2002, s. 38f.). Detta fenomen skulle kunna vara en av anledningarna till att undersökningen i de flesta modellerna visar på en positiv korrelation mellan bistånd och medieexponering. Medias potentiella inverkan på besluten bidrar till att förklara den tidsförskjutning av biståndsallokeringen som genomfördes i syfte att hitta ett mer realistiskt orsakssamband.

Som tidigare nämnt uppstod en negativ korrelation vid fördröjningen av biståndsallokeringen med fyra år. För att möjliggöra en rättmätig förklaring till varför utfallet var negativt krävs en bredare kunskap om alla de faktorer som påverkar biståndsfördelningen. Utifrån den ovan genomförda undersökningen, är det därför inte sannolikt att den redan insamlade informationen ska kunna ge svar på frågan. Emellertid kan vi resonera kring fenomenet och försöka identifiera några av orsakerna. En av dessa skulle kunna vara den halvtidsöversyn som tidigare nämnts. Om vi ponerar att ett samarbete ska pågå i sex till sju år enligt den ursprungliga planen, bör halvtidsöversynen ske efter cirka tre år. Enligt Oljelund tar det ungefär ett år från det att Sida får uppdraget att sammanställa en strategi till dess att pengarna börjar betalas ut. I så fall innebär det att översynen sker fyra år efter det att regeringen givit Sida uppdraget att ta fram en strategi. Vi kan alltså resonera kring att medias rapportering om ett visst land påverkar regeringen att agera i just det fallet, och därmed ge Sida uppdraget att ta fram en strategi gällande landet. När översynen sedan görs fyra år senare för att se över biståndet är kanske inte opinionen lika intresserad av landet, och samarbetet kanske av någon anledning inte fungerar på ett tillfredsställande sätt. Beslutsfattarna väljer då att avsluta alternativt omfördela biståndet, både för att tillfredsställa en skiftande opinion, och för att biståndet inte har den önskade effekten. Ovan diskuterade process skulle rent teoretiskt kunna vara en av orsakerna till den negativa korrelation som visats vid fyra års förskjutning av biståndet, om än en relativt spekulativ sådan.

Slutligen finns en ytterligare angreppsvinkel av medieeffekten som ännu inte diskuterats. Den fokuserar på när beslutsfattarna påverkas av åsikter som influerar deras privatliv, vilket gör att utgångspunkten och analysen är annorlunda jämfört med den som tidigare diskuterats. Medias möjlighet att påverka besluten genom att vädja till politikernas privata jag bottenar i den mänskliga faktorn vad gäller åtskillnaden av privatliv och yrkesroll. Problematiken kring att skilja på det privata och yrkeslivet kan analyseras utifrån ett mikroperspektiv av vårt teoretiska ramverk. I enlighet med detta bör analysen inkludera det faktum att beslutsfattarna, precis som gemene man, påverkas av media på individnivå. Den politiska yrkesrollen kräver en hög grad av professionalitet, vilket innefattar förmågan att åsidosätta det egna jaget och endast agera utifrån maktpositionens

riktlinjer. Om den sistnämnda egenskapen försummas, utökas den plattform för politiskt inflytande som media besitter. Oförmågan hos en beslutsfattare att åsidosätta den inverkan som medias rapportering har på dennes privatliv är ännu en faktor som kan förklara orsakssambandet mellan medial exponering och bistånd. Att media bestämmer dagordningen och därutöver påverkar beslutsfattarna kan således ses som den oundvikliga mänskliga faktorns roll (Nord & Strömbäck, 2012, s. 322). Att konkret visa på fall där beslutsfattare påverkats personligt av medias påtryckning är naturligtvis svårt. Ett uppmärksammat exempel, om än inte relaterat till bistånd, är den debatt som uppstod inför omröstningen av FRA-lagen. Här valde Camilla Lindberg (FP) att gå emot partilinjen, och som enda borgliga riksdagsledamot rösta emot förslaget. Hon själv försvarade sitt val med att "... man måste vara lojal mot sig själv" (Sveriges Radio, 2008), vilket visar på att även beslutsfattarens privata jag påverkar deras politiska ageranden. Huruvida vi ska se hennes val som ett resultat av den mediala exponeringen och kritikerstorm som frågan rörde upp eller inte, kan självklart diskuteras. Det är fullt möjligt att Lindbergs åsikter baseras på annat än media, som till exempel en mer långtgående liberalistisk ideologi som byggts upp under längre tid. Oavsett anledning för vi resonemanget att frågan blev extra viktig just på grund av medias tryck. Hade frågan inte erhållit den mediala uppmärksamhet den nu fick, finns möjligheten att hon inte känt samma "plikt" att rösta emot förslaget. Det vill säga, hade frågan inte haft samma opinionsbildande kraft kan det diskuteras huruvida Lindberg ens hade ansett frågan tillräckligt viktig för att gå emot sitt parti, och därmed sticka ut hakan. Exemplet är visserligen inte kopplat till bistånd, men att den mänskliga faktorn oundvikligen spelar en viktig roll gäller rimligtvis även inom detta område.

6 Diskussion och slutsats

Att det finns många faktorer som påverkar biståndsfördelningen, och beslutsprocesserna bakom denna, har vi under hela arbetets gång varit medvetna om. Trots att vi genom undersökningen och analysen av denna funnit belägg för att det faktiskt finns ett samband, har vi på grund av andra faktorer förmodade roll inte kunnat dra några absoluta slutsatser som kopplar samman medial exponering och bistånd. Om vi kunnat påvisa en kausal mekanism hade undersökningen haft ännu större förklaringskraft, men även utan denna visar resultatet alltså på ett tydligt orsakssamband. Anledningarna till det samband vi funnit, som analyserats och diskuterats i analysen, är medias makt över dagordningen och politikernas stora hänsynstagande till densamma, samt beslutsfattarnas privata jag. Tesen om att medial exponering påverkar biståndet stöds inte bara av undersökningen vi gjort, utan också av intervjuobjektet Johannes Oljelund. Han har en övertygelse om att media besitter en makt i beslutsfattandet och att både Sida och regeringen därmed tar hänsyn till media och opinionen. Sida jobbar på uppdrag av regeringen, som i sin tur består av folkvalda politiker som därmed svarar mot folket. Oljelund menar, som tidigare diskuterats, att beslutsfattarna måste ta hänsyn till vad den allmänna opinionen säger i och med att verksamheten är finansierat av skattepengar. Om opinionen riktar stark kritik mot en viss fråga, som medför en het debatt om biståndsallokeringen, måste regeringen ta hänsyn till detta (Oljelund, 2014).

Frågan om hur medieexponering påverkar biståndet har nu besvarats utifrån det teoretiska ramverk vi presenterade i teori-avsnittet. Vi har konfirmerat att exponering i media har en direkt påverkan på hur det svenska biståndet riktas, och vi har diskuterat hur detta faktiskt går till. Vad vi inte har gjort, och vad som skulle kunna ligga till grund för vidare forskning, är att undersöka hur själva innehållet i exponering påverkar biståndet. Det är inte svårt att resonera kring att negativ publicitet för ett land, som i fallet Uganda, kan bidra till att minska alternativt stoppa biståndet till landet ifråga, men en sådan analys skulle kräva vidare undersökning. Detta skulle exempelvis gå att genomföra med en innehållsanalys, där åsikter kodas som positiva eller negativa och sedan räknas ihop och körs mot biståndssiffrorna. Ytterligare undersökning skulle kunna ske genom en kvalitativ innehållsanalys, mer inriktad på beslut bakom biståndet. Denna skulle kunna komplettera den mer medialt kvantitativa analysen genom att se till hur Sida och regeringen motiverar sina biståndsbeslut, och därmed försöka hitta samband mellan dessa beslut och det resultat som syns i den kvantitativa undersökningen.

Vad vi inledningsvis trodde var en något kontroversiell fråga, har med tiden visat sig vara en relativt vedertagen uppfattning. Att Oljelund inte hymlar med sina tankar är kanske den starkaste indikatorn, men också det självsäkra sätt på

vilket tidigare forskning på området är skriven. I efterhand känns det faktum att politikerna skulle lyssna på media inte kontroversiellt någonstans, med tanke på att media utgör en stor del av opinionens kunskapskälla. Att starka reaktioner från befolkningen påverkar politikerna i deras beslut tyder egentligen mest på att Sveriges politiska klimat är öppet och att demokratin fungerar. Trots detta är tanken om att media påverkar biståndsallokeringen inte odelat positiv. Om media får avgöra var det svenska biståndet ska gå, och i vilken utsträckning, är risken stor att områden/länder som inte är medialt intressanta helt negligeras. För att biståndet ska fylla sitt syfte är det viktigt att biståndet inte enbart blir ett politiskt slagträ för att tillfredsställa den rådande opinionen, utan istället att det används för att bidra till utveckling och motverka fattigdom. Vidare måste media förhålla sig till det ständigt föränderliga nyhetsflödet, där aktuella händelser och frågor måste dela på ett begränsat utrymme. Således kan fokus på utvecklingsbistånd och långvarigt bilateralt samarbete hamna i skuggan av slagkraftigare nyheter såsom konflikter och katastrofer.

6.1 Sammanfattning

Uppsatsen har diskuterat frågan hur medieexponering påverkar det svenska utvecklingsbiståndet till andra länder. För att kunna diskutera och analysera detta har vi utgått från ett teoretiskt ramverk, delvis baserat på Robinsons CNN-effekt och McCombs dagordningsteori. Detta ramverk har applicerats på den undersökning vi sedan gjort, där vi tagit fram siffror på den mediala uppmärksamheten för Sveriges samarbetsländer. Undersökningens första del utgjordes av en kvantitativ innehållsanalys där antalet artiklar skrivna om respektive land i svensk tryckt press årligen räknades. En regressionsanalys av paneldata gjordes därefter i mån att försöka urskilja huruvida ett statistiskt samband mellan bistånd och medieexponering existerar. Resultatet av undersökningen, det vill säga det positiva orsakssamband vi funnit mellan variablerna, har sedan analyserats utifrån de teoretiska ramverk vi tidigare presenterat. De huvudsakliga förklaringarna till sambandet som framkom genom analysen var hur media bestämde den allmänna dagordningen och dessutom påverkade politikernas privata jag. Slutligen diskuterades hur forskningen inom detta område kan utvecklas vidare, med konkreta förslag på ytterligare undersökningar.

7 Referenser

- Avdelningen för programsamarbete. (den 8 oktober 2013). Vårt arbete i Moçambique. Hämtat från Sida: <http://www.sida.se/Svenska/Lander--regioner/Afrika/Mocambique/Vart-arbete-i-Mocambique/> den 4 maj 2014
- Avdelningen för programsamarbete. (den 20 november 2013). Vårt arbete i Tanzania. Hämtat från Sida: <http://www.sida.se/Svenska/Lander--regioner/Afrika/Tanzania/Vart-arbete-i-Tanzania/> den 5 maj 2014
- Avdelningen för reform- och selektivt samarbete. (den 29 maj 2013). Utvecklingen i Turkiet. Hämtat från Sida: <http://www.sida.se/Svenska/Lander--regioner/Europa/Turkiet/Utvecklingen-i-Turkiet/> den 12 maj 2014
- Berger, E. (den 5 mars 2014). Regeringen stoppar bistånd till Uganda. Hämtat från svt Nyheter: <http://www.svt.se/nyheter/sverige/regeringen-stoppar-bistand-till-uganda> den 15 maj 2014
- Boréus, K., & Bergström, G. (2012). Innehållsanalys. i K. Boréus, & G. Bergström, Textens maning och makt (ss. 49-90). Lund: Studentlitteratur AB.
- Brown, P., & Minty, J. (2007, mars 9). *Media Coverage & Charitable Giving After the 2004 Tsunami*. Retrieved april 18, 2014, from http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=968760
- Esaiasson, P., Gilljam, M., Oscarsson, H., & Wängnerud, L. (2012). Metodpraktikan (4:e upplagan uppl.). Vällingby: Nordstedts Juridik AB.
- Franks, S. (2008). Getting into bed with charity. *British Journalism Review* , 19 (27), ss. 27-32.
- Gilboa, E. (den 24 februari 2007). The CNN Effect: The Search for a Communication Theory of International Relations. Hämtat från http://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/10584600590908429#.U3zuBFh_uMw den 14 maj 2014
- Läkare utan gränser. (2012). Kriserna svenskarna glömt. Stockholm: Läkare utan gränser.
- Löfvendahl, J. (den 27 januari 2014). Burkina Faso. Hämtat från Regeringskansliet: <http://www.sida.se/Svenska/Om-oss/Sa-styrs-vi/> den 15 maj 2014
- Landguiden. (den 29 oktober 2012). Moçambique. Hämtat från Landguiden: <https://www.landguiden.se/Lander/Afrika/Moambique> den 3 maj 2014
- Languiden . (den 19 februari 2014). Tanzania. Hämtat från Landguiden: <https://www.landguiden.se/Lander/Afrika/Tanzania> den 4 maj 2014
- Languiden. (den 30 oktober 2013). Sydsudan. Hämtat från Languiden: www.landguiden.se/Lander/Afrika/Sydsudan den 4 maj 2014
- Larsson, M. J. (den 28 december 2011). Regeringen vägrar stoppa bistånd till Etiopien. Hämtat från DN.se: <http://www.dn.se/nyheter/varlden/regeringen-vagrar-stoppa-bistand-till-etiopien/> den 12 maj 2014

- Lokebratt, I. (den 5 juli 2013). Ny studie: Så speglas Afrika och biståndet i svenska medier . Hämtat från We Effect: <http://www.weeffect.se/blog/ny-studie-sa-speglas-afrika-och-bistandet-i-svenska-medier/> april 2014
- McCombs, M. E., & Shaw, D. L. (1972). The Agenda-Setting Function of Mass Media. *The Public Opinion Quarterly* , 36 (2), ss. 176-187.
- McCombs, M. (2006). Makten över dagordningen: Om medierna, politiken och opinionsbildningen . Stockholm: SNS förlag.
- Newnham, L. (den 19 Februari 2014). Stina Berge om hur du bäst volontärjobbar. AMELIA , s. 93.
- Nord, L. (2003). Dagstidningarna och demokratin. Stockholm: TidningsUtgivarna.
- Nord, L., & Strömbäck, J. (2012). Medierna och demokratin. Lund: Studentlitteratur AB.
- Odén, B. (2006). Biståndets Idéhistoria . Danmark : Studentlitteratur .
- OECDa. (u.d.). Official development assistance – definition and coverage. Hämtat från <http://www.oecd.org/dac/stats/officialdevelopmentassistancedefinitionandcoverage.htm> den 9 april 2014
- OECDb. (den 8 april 2014). Aid to developing countries rebounds in 2013 to reach an all-time high. Hämtat från <http://www.oecd.org/newsroom/aid-to-developing-countries-rebounds-in-2013-to-reach-an-all-time-high.htm> den 20 april 2014
- OECDc. (u.d.). Aid (ODA) disbursements to countries and regions [DAC2a]. Hämtat från <http://stats.oecd.org/Index.aspx?DatasetCode=TABLE2A#> april 2014
- Oljelund, J. (den 15 maj 2014). Samordnare åt bistandsministern.
- Robinson, P. (2002). *The CNN Effect: The myth of news, foreign policy and intervention*. New York: Routledge.
- Ross, S. (2004). *Journalists & humanitarian relief coverage* . Hämtat från http://www.fritzinstitute.org/PDFs/Case-Studies/Media_study_wAppendices.pdf
- Sida. (u.d.). Kosovo. Hämtat från [Open Aid: http://www.openaid.se/countries/kosovo?year=2013](http://www.openaid.se/countries/kosovo?year=2013) den 25 april 2014
- Sida. (den 17 april 2014). Regionalt samarbete i Afrika. Hämtat från [Sida: http://www.sida.se/Svenska/Lander--regioner/Afrika/](http://www.sida.se/Svenska/Lander--regioner/Afrika/) den 20 april 2014
- Sidas kommunikationsavdelning a. (den 30 mars 2011). Landfokusering skapar bättre effekter. Hämtat från [Sida: http://www.sida.se/Svenska/Bistand--utveckling/Detta-ar-svenskt-bistand/Sveriges-bistandslander/Farre-lander/](http://www.sida.se/Svenska/Bistand--utveckling/Detta-ar-svenskt-bistand/Sveriges-bistandslander/Farre-lander/) den 3 maj 2014
- Sidas kommunikationsavdelning b. (den 26 februari 2014). Missionärer, folkrörelser och ”u-hjälp”. Hämtat från [Sida: http://www.sida.se/Svenska/Bistand--utveckling/Detta-ar-svenskt-bistand/Svensk-bistandshistoria/](http://www.sida.se/Svenska/Bistand--utveckling/Detta-ar-svenskt-bistand/Svensk-bistandshistoria/) den 6 maj 2014
- Sidas kommunikationsavdelning c. (den 27 februari 2014). Sveriges biståndsländer. Hämtat från [Sida: http://www.sida.se/Svenska/Bistand--](http://www.sida.se/Svenska/Bistand--)

- utveckling/ Detta-ar-svenskt-bistand/Sveriges-bistandslander/ den 27 april 2014
- Sidas kommunikationsavdelning d. (den 30 januari 2014). Så styrs vi. Hämtat från Sida: <http://www.sida.se/Svenska/Om-oss/Sa-styrs-vi/> den 28 april 2014
- Sidas kommunikationsavdelning e. (den 5 mars 2014). Stoppat bistånd via staten i Uganda. Hämtat från Sida: <http://www.sida.se/Svenska/Nyhetsarkiv/2014/Mars-2014/Stoppat-bistand-via-staten-i-Uganda/> den 14 maj 2014
- Sidas kommunikationsavdelning f. (den 8 april 2014). Sidas verksamhet bekostas av skatten. Hämtat från Sida: <http://www.sida.se/Svenska/Om-oss/Budget/> den 27 april 2014
- Sidas kommunikationsavdelning g. (den 10 februari 2012). Budgetstöd ger resultat vid gemensamma mål. Hämtat från Sida: <http://www.sida.se/svenska/nyhetsarkiv/2012/januari-2012/budgetstod-ger-resultat-vid-gemensamma-mal/> den 12 maj 2014
- Stockholm TT. (den 8 april 2014). Världens bistånd rekordhögt. Hämtat från SvD NYHETER: http://www.svd.se/nyheter/utrikes/varldens-bistand-rekordhogt_3445144.svd den 25 april 2014
- SvD . (den 8 april 2014). Världens bistånd rekordhögt. Hämtat från SvD NYHETER: http://www.svd.se/nyheter/utrikes/varldens-bistand-rekordhogt_3445144.svd den 25 april 2014
- Sveriges Radio. (den 19 juni 2008). Lindberg röstade emot partilinjen. Hämtat från P4 Dalarna: <http://sverigesradio.se/sida/artikel.aspx?programid=161&artikel=2144301> den 14 maj 2014
- Sveriges riksdag. (u.d.). Ordbok. Hämtat från Sveriges riksdag: <http://www.riksdagen.se/sv/Sa-funkar-riksdagen/Ordbok/statsmakt/> den 10 maj 2014
- TT. (u.d.). Hämtat från Retriever Research: <http://ret-web05.int.retriever.no/services/archive.html> under april och maj 2014
- Utrikesdepartementet. (den 27 januari 2014). Moçambique. Hämtat från Regeringskansliet: <http://www.regeringen.se/sb/d/2574/a/75548> den 3 maj 2014
- Utrikesdepartementet. (den 23 juli 2009). Samarbetsstrategi för utvecklingssamarbetet med Kosovo. Hämtat från Regeringen: <http://www.regeringen.se/content/1/c6/01/14/92/77bdc5fd.pdf> den 3 maj 2014
- Vikström, L. (den 29 november 1988). Importstöd till Sidas programländer 77/78-86/87. Planeringssekretariatet .
- Wohlgemuth, L. (oktober 2012). Svenskt utvecklingssamarbete 50 år. Perspectives (23).
- Ängeby, M., & Malm, F. (den 6 oktober 2012). Sverige bör inte ge bistånd till Etiopien. Hämtat från SvD Opinion: http://www.svd.se/opinion/brannpunkt/sverige-bor-inte-ge-bistand-till-etiopien_7585974.svd den 13 maj 2014

BILAGA 1

Fullständig lista över tidskrifter inkluderade i materialet:

101 nya idéer	amelia Hår & Skönhet
8 Sidor	amelia Jul
Affärsvärlden	amelia Sommar
Aftonbladet - Bil	amelia Vänta Barn
Aftonbladet - Hannah & Amanda	Amos
Aftonbladet - Härligt Hemma!	Antikvärlden
Aftonbladet - Mat&Vin	Arbetaren
Aftonbladet - Resa	Arbetet
Aftonbladet - Special	Arkitekten
Aftonbladet - TVtidningen	ATL magasinet
Akademikern	Baka
Aktiv Träning	Bergsmannen JKA
Aktuella Byggen	Bike
Alingsås Kuriren	Bild & Ljud Hemma
Allas	Bo Bättre
Allers Trädgård	BollnäsNytt
Allt om Bilar	Borås NU
Allt om Fritidshus	Bygden Mellan Städerna
Allt om Historia	Byggindustrin
Allt om Läkemedel	Byggvärlden
Allt om Resor	Café
Allt om Trädgård - Fixa	CFO World
Amelia Baby	Chefstidningen

Cisionwire	ElektronikBranschen
City Kristianstad	Ena-Håbo Tidningen
City Lund	Entreprenör
Cloud Magasine	Eskilstuna Kuriren - Flen Malmköping Hälleforsnäs
Computer Sweden Life	ETC Örebro
Dagbladet Sundsvall	Expressen
Dagens Apotek	Expressen - Bygg & Fixa
Dagens Arbete - Ifmetall	Expressen - Leva & Bo
Dagens Fastighetsaktie	Expressen - Min Hälsa
Dagens Handel	Expressen - Specialbilagor
Dagens Medicin	Expressen - TV
Dagens Medicin - Mässtidningar	Expressen Sport
Dagens Nyheter	Extra EK
Dagens Samhälle	Extra Malmfälten
DagensETC	Extra Östergötland
Dala-Demokraten	Falkenbergs Posten
Dala-Demokraten - Falun	Falu Kuriren
Dala-Demokraten - Rättvik Mora	Fastfood
Damernas Värld	FastighetsSverige
Detektor International	Femina
Digital Foto för alla	Finansvärlden
DN Resor	Finnveden Fredag
Drömhem & Trädgård	Fiskejournalen
DV Man International	Fokus
El & Vitt	

Folkbladet	Hem & Hyra - Norra Norrland
Fordonskomponenten	Hem & Hyra - Norrort
Fotosidan Magasin	Hem & Hyra - Sydsååne
Fria Företagare	Hem & Hyra - Söderort
Företag Nordsverige	Hem & Hyra - Södra Halland
Företag och tillväxt i Västerbotten	Hem & Hyra - Södra Älvsborg
Gefle Dagblad	Hem & Hyra - Uppland
Gotlands Media Bilag	Hem & Hyra - Västerort
Grafiskt Forum agi	Hem & Hyra - Västra Småland
Gård & Torp	Hem & Hyra - Örebro län
Gör det Själv	Hotell & Restaurang
Göteborgs-Posten - Bilagor	Hudiksvalls Tidning
Götene Tidning	Hänt Bild
Hallands Affärer	Härliga Hund
Hallandsposten	Hästmagazinet
Hallå Höganäs	Högsbo/Majorna
Hallå Ängelholm	Icon Magazine
Handikappidrott	Industrivärlden
Hem & Antik	InternetWorld
Hem & Hyra - Dalarna	It i vården
Hem & Hyra - Göteborg	Jaktmarken & Fiskevatten
Hem & Hyra - Kalmar/Blekinge	Jord & Skog
Hem & Hyra - Lund	Journalisten
Hem & Hyra - Nordost	Just Nu Gotland
Hem & Hyra - Nordvästra Skååne	Jönköping Nu

Kalmar Läns Tidning/Nybro Tidning	Länstidningen Värmlandsbygden
Karlshamns Allehanda	Länstidningen Östersund
Kemivärlden Biotech	M-magasin
Klassiker	M3
Kollega	MacWorld
Kristdemokraten	mama
Kungsbacka Tidning	Mariefreds Tidning med Måsen Nykvarn och Måsen Strängnäs
Kungsbacka-Posten	Mat & Vänner
Kvällsposten	MC-Nytt
Kyrkfack	MedTech
Lag & Avtal	Mera Linköping
Laholms Tidning	Metro - Göteborg
Land - Lantbruk	Metro - Skåne
Landstingsvärlden	Metro - Stockholm - Nöje
Lerums Tidning	Metro Motor
Life Science Sweden	Metro Weekend
Linköpings-Posten	Metro Weekend Skåne
Ljusdals-Posten	Miljöaktuellt
Ljusnan	Minnenas Journal
Lokalnytt Stockholm	Misstänkt
Lokalnytt Öresund	Mitt i Botkyrka/Salem
Lokaltidningen	Mitt i Danderyd
Lokaltidningen Stenungsund	Mitt i Huddinge
Lundagård	Mitt i Kista
Läkartidningen	

Mitt i Lidingö

Mitt i Sollentuna

Mitt i Sundbyberg

Mitt i Söderort Bandhagen-Årsta-
Enskede-Högdalen

Mitt i Söderort Hammarby-
Skarpnäck

Mitt i Söderort Skärholmen

Mitt i Tensta-Rinkeby

Mitt i Täby

Mitt i Upplands-Bro

Mitt i Vasastan

Mitt i Västerort

Mitt i Östermalm

Moderna Tider

Motala & Vadstena Tidning

Motor-Magasinet

MäklarVärlden

Mölnbals-Posten

NasdaqOMX Nordic - Swedish

Nerikes Allehanda

Nordisk Energi

Nordisk Industri

Nordisk Papperstidning/Nordic
Paper Journal

Nordsverige

Nordöstran

Norra Sidan

Norra Uppland

Norrbottens Affärer

Norrköpings Tidningar

NT Automation

nu

Nya Affärer

Nybro Posten

Nyheterna

Nätverk&Kommunikation

OfficeM

Origo

Packmarknaden

Passion for Business

PC-Tidningen

Personal & Ledarskap

Pir

Placeringsguiden

Populär Historia

PR Newswire

Privata Affärer

Process Nordic

PunktSE Göteborg

PunktSE Stockholm

Queen

Recycling & Miljöteknik	Sundsvalls Nyheter
Rent	Svenljunga & Tranemo Tidning
ResForum	Svensk Hamntidning
Resultat	Svensk Papperstidning
Riksdag & Departement	Svenska Dagbladet
RS	Sveriges Radio Dagens Eko
S	Sydsvenskan Tematidningar
Se & Hör	Säkerhet Plus
SecurityWorldHotel.com	Söderhamns-Kuriren
Book	Södermalmsnytt
Sigtunabygden/Knivstabygden	Södra Dalarnes Tidning
Sjuhäradsbygdens Tidning	Sölvesborgs-Tidningen
Skaraborgs Läns Tidning	Tara
Skog&Såg	Techworld
Skydd & Säkerhet	Teknikens Värld - Alla Bilar
Sköna Hem	Teknikens Värld - Köpa Bil
Sköna hem - Skapa stilen	Teknikens Värld - Tjänstebilen
Smartare Mobil	Tidningen Brofästet
Smålands-Tidningen	Tidningen CityMark
Smälänningen	Tidningen Frölunda
ST tidningen	Tidningen Härjedalen
Stadsbyggnad	Tidningen Nordost
Stockholm City	Tidningen Väster
Strengnäs Tidning	Tidningen Årsta/Enskede
Studio	Topp Hälsa

TrafikForum	VVS Forum
Transport iDag + Logistik iDag	Världens Vetenskap
Transportnytt	Värnamo Nyheter
Tranås-Posten	Västerbottens Mellanbygd
Trelleborgs Allehanda	Västerbottningen
Trädgård & Blommor	Västerviks-Tidningen
TT Nyhetsbyrå - Spektra	Västgöta-Bladet
Ttela Näringsliv	Västra Uppland
U&D	Våning & Villa
Ulricehamns Tidning	Vårt Kungsholmen
Upphandling24	Yourlife
Upsala Nya Tidning	Ystads Allehanda
Upsalia	Åkeri & Entreprenad
Varbergs Posten	Åre idag
Veckans Affärer Hållbarhet	Ölandsbladet
Verkstäderna	Örnsköldsviks Allehanda
Vi Bilägare	Östermalmsnytt
Vi Föräldrar - Baby	Östgöta Correspondenten
Vi Föräldrar - Nyfödd	Östran
Vi Föräldrar - Vänta Barn	
Vi i Vasastan	
Vi i Väsby	
Villafakta	
Vimmerby Tidning	
Vision	

BILAGA 2

Sveriges bilaterala utvecklingsbiståndsmottagare, enligt beslut från 2007. Mottagarländerna delas in i tre grupper utifrån respektive lands situation och behov.

Nedan följer de länder som Sverige bedriver ett långsiktigt utvecklingssamarbete med. Det är länder som anses utvecklas i en positiv bemärkelse vad gäller demokrati. Biståndets fokus ligger på att långsiktigt öka mänskliga rättigheter, stärka demokratin och öka jämställdheten.

Etiopien	Tanzania
Kenya	Uganda
Mali	Zambia
Moçambique	Bangladesh
Rwanda	Myanmar
Kambodja	Bolivia

Länderna nedan är i konflikt- och/eller postkonfliktsituation och Sverige bedriver ett utvecklingssamarbete med dem. Då systemet som respektive land vilar på är svaga system, sker samarbetet främst med civila organisationer eller FN-utsända. Fokus ligger på att skapa fred och skapa en trygghet för befolkningen.

DR Kongo	Irak
Liberia	Västbanken-Gaza
Somalia	Colombia
Sudan	Guatemala
Sydsudan	Afghanistan
Burkina Faso	Zimbabwe (Sida, 2014)

Följande länder i Östeuropa bedriver Sverige ett reformsamarbete med. Målet är att stärka demokratin och mänskliga rättigheter, samt att förbättra miljö- och samhällsarbetet.

Albanien	Serbien
Moldavien	Turkiet
Georgien	Ukraina
Kosovo	Vitryssland
Bosnien-Hercegovina	

Källa: *Sveriges biståndsländer*, Sidas kommunikationsavdelning (2014, februari 27).

Den statistik som ligger till grund för uppsatsens undersökning följer här. Varje land har kodats mot en siffra. För att läsa av tabellerna, se listan nedan för att välja land och gå sedan till motsvarande siffra i tabellerna. Siffrorna för bistånd står i miljoner dollar.

Landskoder:

Albanien 1
Vitryssland 2
Bosnien 3
Kosovo 4
Moldavien 5
Serbien 6
Turkiet 7
Ukraina 8
Burkina Faso 9
Kongo DR 10
Etiopien 11
Kenya 12
Liberia 13
Mali 14
Moçambique 15
Rwanda 16
Somalia 17
Tanzania 18
Uganda 19
Zambia 20
Zimbabwe 21
Guatemala 22
Bolivia 23
Colombia 24
Kambodja 25
Afghanistan 26
Bangladesh 27
Georgien 28
Burma 29
Irak 30
Sudan 31

year	country	aid	Media
2012	1	12,15	784
2011	1	13,25	731
2010	1	10,9	896
2009	1	10,39	1006
2008	1	11,27	1014
2007	1	11,94	630
2006	1	12,54	451
2005	1	8,59	423
2004	1	5,71	447
2003	1	5,41	435
2002	1	3,95	344
2001	1	3,8	627
2000	1	0,4	492
1999	1	5,33	2433
1998	1	1,1	1059
1997	1	0,99	1282
1996	1	0,44	308
1995	1	0,3	263
1994	1	0,19	207
1993	1	1,65	142
1992	1	4,01	212
1991	1	0,25	332
1990	1	0	237
1989	1	0	52
1988	1	0	40
1987	1	0	28
1986	1	0	40
1985	1	0	44
2012	2	2,7	4085
2011	2	21,46	3488
2010	2	17,5	2735
2009	2	11,99	1901
2008	2	14,84	1577
2007	2	10,45	1752

2006	2	7,82	2027
2005	2	5,67	1070
2004	2	0	1393
2003	2	0	1076
2002	2	0	1380
2001	2	0	938
2000	2	0	1033
1999	2	0	759
1998	2	0	687
1997	2	0	684
1996	2	0	678
1995	2	0	424
1994	2	0	327
1993	2	0	239
1992	2	0	212
1991	2	0	313
1990	2	0	105
1989	2	0	37
1988	2	0	15
1987	2	0	16
1986	2	0	25
1985	2	0	11
2012	3	29,49	2517
2011	3	30	2893
2010	3	28,02	2805
2009	3	32,43	2143
2008	3	28,67	2230
2007	3	37,03	1773
2006	3	40,2	1956
2005	3	46,88	1980
2004	3	34,08	1730
2003	3	35,4	2065
2002	3	26,98	2457
2001	3	29,02	2650
2000	3	23,89	2147

1999	3	30,35	3215
1998	3	24,59	2537
1997	3	31,19	3668
1996	3	30,1	5235
1995	3	38,33	8246
1994	3	49,54	3959
1993	3	0	3544
1992	3	0	1894
1991	3	0	262
1990	3	0	40
1989	3	0	14
1988	3	0	13
1987	3	0	10
1986	3	0	6
1985	3	0	0
2012	4	22,81	1574
2011	4	22,96	1898
2010	4	18,76	2101
2009	4	12,39	1381
2008	4	0	3124
2007	4	0	2097
2006	4	0	1231
2005	4	0	1223
2004	4	0	1477
2003	4	0	1583
2002	4	0	1387
2001	4	0	3551
2000	4	0	3318
1999	4	0	12070
1998	4	0	2717
1997	4	0	255
1996	4	0	144
1995	4	0	209
1994	4	0	241
1993	4	0	261

1992	4	0	322
1991	4	0	119
1990	4	0	115
1989	4	0	97
1988	4	0	72
1987	4	0	28
1986	4	0	14
1985	4	0	16
2012	5	18,26	953
2011	5	18,26	1182
2010	5	12,45	804
2009	5	20,65	953
2008	5	13,54	767
2007	5	17,11	589
2006	5	11,86	402
2005	5	8,52	340
2004	5	7,22	367
2003	5	4,55	322
2002	5	4,57	334
2001	5	2,55	380
2000	5	2,41	261
1999	5	2,19	130
1998	5	0,96	115
1997	5	0,09	68
1996	5	0	10
1995	5	0	107
1994	5	0	82
1993	5	0	70
1992	5	0	242
1991	5	0	171
1990	5	0	81
1989	5	0	60
1988	5	0	2
1987	5	0	5
1986	5	0	3

1985	5	0	1
2012	6	18,84	4448
2011	6	22,99	4157
2010	6	17,59	3930
2009	6	22,94	2450
2008	6	39,43	3439
2007	6	33,47	2468
2006	6	44,29	2233
2005	6	35,47	1523
2004	6	39,43	1776
2003	6	34,87	1519
2002	6	24,48	761
2001	6	35,04	1476
2000	6	33,54	1851
1999	6	19,62	2984
1998	6	5,56	1093
1997	6	22,71	798
1996	6	13,01	909
1995	6	12,82	1551
1994	6	29,58	723
1993	6	0	923
1992	6	0	1012
1991	6	0	603
1990	6	0	140
1989	6	0	92
1988	6	0	45
1987	6	0	12
1986	6	0	3
1985	6	0	1
2012	7	12,33	9893
2011	7	14,25	10353
2010	7	12,94	8461
2009	7	8,43	6778
2008	7	7,34	6435
2007	7	7,24	5638

2006	7	3,24	5349
2005	7	2,51	4529
2004	7	1,81	4487
2003	7	1,5	4846
2002	7	1,66	3720
2001	7	0,75	3145
2000	7	2,63	2918
1999	7	1,5	4267
1998	7	0,95	2029
1997	7	2,24	2130
1996	7	4,22	2378
1995	7	3,65	1805
1994	7	2,35	854
1993	7	1,11	737
1992	7	1,15	789
1991	7	2,97	821
1990	7	0,68	486
1989	7	0	296
1988	7	0	277
1987	7	0	288
1986	7	0	221
1985	7	0	283
2012	8	36,16	5290
2011	8	40,27	4589
2010	8	31,43	4587
2009	8	36,05	4708
2008	8	21,5	4084
2007	8	22,14	2764
2006	8	18,41	2994
2005	8	10,58	2508
2004	8	0	3236
2003	8	0	1562
2002	8	0	1496
2001	8	0	1575
2000	8	0	1712

1999	8	0	1282
1998	8	0	968
1997	8	0	951
1996	8	0	1114
1995	8	0	976
1994	8	0	912
1993	8	0	587
1992	8	0	646
1991	8	0	567
1990	8	0	208
1989	8	0	99
1988	8	0	43
1987	8	0	94
1986	8	0	144
1985	8	0	9
2012	9	33,71	561
2011	9	37,64	385
2010	9	34,88	366
2009	9	24,52	254
2008	9	22,99	214
2007	9	21,11	179
2006	9	15,03	150
2005	9	15,21	195
2004	9	12,22	134
2003	9	10,67	115
2002	9	7,54	138
2001	9	5,99	118
2000	9	1,24	156
1999	9	0,63	95
1998	9	1,93	116
1997	9	1,44	76
1996	9	0,79	56
1995	9	0,91	53
1994	9	0,18	29
1993	9	0,71	13

1992	9	0,48	27
1991	9	1,14	20
1990	9	0,11	22
1989	9	0	11
1988	9	0,52	6
1987	9	0	17
1986	9	0	17
1985	9	0,03	33
2012	10	71,48	1504
2011	10	61,65	1271
2010	10	67,96	1147
2009	10	33,39	985
2008	10	39,98	1240
2007	10	23,71	641
2006	10	23,3	1115
2005	10	170,97	704
2004	10	7,69	734
2003	10	5,46	944
2002	10	7,69	563
2001	10	9,3	717
2000	10	4,21	592
1999	10	6,72	486
1998	10	4,46	614
1997	10	4	494
2012	11	27,23	5283
2011	11	40,67	6363
2010	11	39,42	1852
2009	11	44,6	1552
2008	11	46,94	1493
2007	11	44,72	1509
2006	11	41,53	1354
2005	11	68,37	1079
2004	11	50,76	639
2003	11	28,63	706
2002	11	21,31	616

2001	11	20,62	541
2000	11	20,72	1071
1999	11	18,88	689
1998	11	30,94	559
1997	11	35,95	327
1996	11	39,3	386
1995	11	39,06	347
1994	11	25,62	170
1993	11	52,26	150
1992	11	45,45	169
1991	11	42,5	272
1990	11	48,93	143
1989	11	32,28	134
1988	11	53,23	143
1987	11	35,1	132
1986	11	35,16	115
1985	11	24,61	220
2012	12	77,6	3842
2011	12	76,85	4108
2010	12	47,69	2863
2009	12	66,82	2814
2008	12	65,85	3586
2007	12	45,51	1941
2006	12	51,94	1382
2005	12	42,12	1222
2004	12	29,92	1020
2003	12	25,56	1072
2002	12	14,42	1116
2001	12	13,56	1052
2000	12	14,2	814
1999	12	11,32	878
1998	12	15,94	696
1997	12	17,32	642
1996	12	23,31	564
1995	12	19,77	443

1994	12	17,43	232
1993	12	17,97	174
1992	12	28,39	210
1991	12	27,36	103
1990	12	31,19	104
1989	12	29,45	103
1988	12	27,32	86
1987	12	26,78	128
1986	12	14,46	84
1985	12	19,65	101
2012	13	40,94	821
2011	13	49,84	1110
2010	13	26,79	625
2009	13	41,98	424
2008	13	26,27	403
2007	13	19,78	451
2006	13	15,18	615
2005	13	14,79	392
2004	13	12,53	461
2003	13	5,14	1450
2002	13	1,07	292
2001	13	1,14	277
2000	13	1,44	279
1999	13	3,59	187
1998	13	7,57	157
1997	13	5,77	237
1996	13	2,67	417
1995	13	1,35	193
1994	13	1,6	140
1993	13	0,76	98
1992	13	3,76	53
1991	13	0,3	74
1990	13	0,06	169
1989	13	0	19
1988	13	0,13	12

1987	13	0	13
1986	13	0	34
1985	13	0,22	35
2012	14	29,13	2942
2011	14	33,18	1070
2010	14	27	1150
2009	14	28,87	596
2008	14	29,27	649
2007	14	26,48	398
2006	14	25,39	380
2005	14	21,7	367
2004	14	14,89	332
2003	14	11,46	323
2002	14	9,11	223
2001	14	4,36	193
2000	14	0,44	152
1999	14	0,29	190
1998	14	0,81	112
1997	14	0,81	99
1996	14	0,83	107
1995	14	0,25	75
1994	14	0,01	37
1993	14	0,15	34
1992	14	0	23
1991	14	0,11	46
1990	14	0	32
1989	14	0	6
1988	14	0	15
1987	14	0	9
1986	14	0	17
1985	14	0	35
2012	15	114,71	766
2011	15	108,81	670
2010	15	84,54	631
2009	15	98,86	503

2008	15	119,6	643
2007	15	103,57	414
2006	15	91,75	231
2005	15	79,25	346
2004	15	67,92	291
2003	15	56,53	321
2002	15	45,27	421
2001	15	42,62	328
2000	15	46,27	796
1999	15	51,42	328
1998	15	31,9	374
1997	15	52,05	299
1996	15	61,25	267
1995	15	54,15	206
1994	15	73,53	195
1993	15	71,78	92
1992	15	97,2	124
1991	15	134,99	83
1990	15	136,08	61
1989	15	99,5	100
1988	15	89,35	82
1987	15	54,48	115
1986	15	68,85	189
1985	15	33,96	116
2012	16	14,61	1837
2011	16	33,25	1354
2010	16	25,22	1111
2009	16	13,35	1003
2008	16	14,4	1127
2007	16	21,8	682
2006	16	17,48	764
2005	16	23,4	868
2004	16	8,47	1141
2003	16	13,14	759
2002	16	15,58	581

2001	16	8,43	695
2000	16	14,63	664
1999	16	13,11	638
1998	16	9,93	794
1997	16	1,9	818
1996	16	5,43	1227
1995	16	5,81	892
1994	16	12,11	1112
1993	16	3,35	73
1992	16	0,3	34
1991	16	1,79	18
1990	16	0,13	47
1989	16	0	4
1988	16	0,42	17
1987	16	0,6	9
1986	16	0	6
1985	16	0	12
2012	17	42,33	4569
2011	17	63,51	6222
2010	17	25,88	3673
2009	17	29,37	3334
2008	17	24,98	2640
2007	17	25,81	2016
2006	17	13,26	1964
2005	17	12,94	876
2004	17	13,71	639
2003	17	6,59	572
2002	17	5,48	806
2001	17	5,58	785
2000	17	4,52	536
1999	17	5,29	399
1998	17	3,93	405
1997	17	7,45	398
1996	17	11,37	470
1995	17	13,46	613

1994	17	10,75	498
1993	17	9,93	827
1992	17	11,87	595
1991	17	11,38	123
1990	17	2,49	46
1989	17	1,68	44
1988	17	1,88	41
1987	17	1,74	41
1986	17	0,99	34
1985	17	0,95	36
2012	18	116,27	2039
2011	18	125,15	1900
2010	18	95,8	2024
2009	18	97,05	1638
2008	18	125,53	1457
2007	18	107,76	990
2006	18	111,66	803
2005	18	91,81	770
2004	18	83,64	634
2003	18	66,18	641
2002	18	61,42	763
2001	18	47,27	833
2000	18	63,54	629
1999	18	46,21	584
1998	18	59,84	585
1997	18	48,18	429
1996	18	65,18	675
1995	18	45,25	457
1994	18	51,29	331
1993	18	91	110
1992	18	93,07	93
1991	18	143	87
1990	18	149,57	69
1989	18	90,43	71
1988	18	103,64	65

1987	18	76,49	89
1986	18	106,4	124
1985	18	48,98	122
2012	19	34,39	1999
2011	19	41,16	1751
2010	19	43,29	1713
2009	19	52,65	1234
2008	19	64,07	989
2007	19	56,55	864
2006	19	62,59	923
2005	19	47,93	814
2004	19	42,74	630
2003	19	32,92	731
2002	19	23,41	577
2001	19	29,4	692
2000	19	22,65	762
1999	19	20,34	507
1998	19	9,65	650
1997	19	31,33	388
1996	19	32,65	506
1995	19	25,31	304
1994	19	25,38	223
1993	19	16,58	71
1992	19	29	79
1991	19	34,26	58
1990	19	14,54	72
1989	19	16,29	61
1988	19	11,15	59
1987	19	3,96	103
1986	19	1,89	124
1985	19	0	116
2012	20	31,21	1063
2011	20	33,22	655
2010	20	21,86	540
2009	20	24,23	438

2008	20	51,54	606
2007	20	53,69	309
2006	20	48,28	252
2005	20	34,2	349
2004	20	26,22	170
2003	20	20,04	269
2002	20	19,4	393
2001	20	17,49	340
2000	20	19,11	309
1999	20	15,25	169
1998	20	13,88	159
1997	20	21,32	209
1996	20	31,12	204
1995	20	32,41	125
1994	20	35,49	72
1993	20	34,47	49
1992	20	79,5	63
1991	20	90	62
1990	20	37,17	77
1989	20	36,14	67
1988	20	35,78	51
1987	20	25,44	117
1986	20	44,42	165
1985	20	22,88	64
2012	21	39,76	901
2011	21	38,58	987
2010	21	30,37	1548
2009	21	29,37	1806
2008	21	25,74	4064
2007	21	19,71	1289
2006	21	17,81	826
2005	21	15,09	1159
2004	21	12,88	962
2003	21	10,13	1245
2002	21	8,26	2073

2001	21	8,22	1147
2000	21	14,79	1979
1999	21	19,11	640
1998	21	19,74	662
1997	21	22,9	506
1996	21	35,94	360
1995	21	28,98	362
1994	21	33,95	279
1993	21	35,79	127
1992	21	64,55	193
1991	21	36,06	123
1990	21	36,35	126
1989	21	21,78	105
1988	21	23,09	70
1987	21	32,91	128
1986	21	20,85	204
1985	21	23,53	131
2012	22	27,61	1057
2011	22	30,54	1026
2010	22	27,95	945
2009	22	26,27	580
2008	22	27,3	553
2007	22	28,74	582
2006	22	32,63	349
2005	22	15,22	499
2004	22	16,02	306
2003	22	11,81	317
2002	22	11,31	313
2001	22	12,36	418
2000	22	13,42	257
1999	22	18,16	355
1998	22	11,16	289
1997	22	13,6	211
1996	22	8,23	274
1995	22	6,13	282

1994	22	1,95	154
1993	22	1,87	106
1992	22	1,63	110
1991	22	0,45	66
1990	22	0,19	69
1989	22	0,1	81
1988	22	0	66
1987	22	0,18	134
1986	22	0	51
1985	22	0,02	74
2012	23	32,53	619
2011	23	35,14	929
2010	23	27,73	947
2009	23	29,63	1004
2008	23	27,56	1126
2007	23	25,96	765
2006	23	17,91	736
2005	23	20,76	674
2004	23	28,96	434
2003	23	23,45	396
2002	23	16,43	297
2001	23	20,22	267
2000	23	18,8	254
1999	23	13,23	189
1998	23	13,2	194
1997	23	20,13	249
1996	23	19,96	163
1995	23	22,84	131
1994	23	17,01	75
1993	23	13,13	37
1992	23	6,17	51
1991	23	9,52	37
1990	23	2,45	61
1989	23	4,12	56
1988	23	2,07	37

1987	23	0,24	40
1986	23	0,51	45
1985	23	1,35	64
2012	24	28,61	2936
2011	24	34,44	2236
2010	24	25,08	2738
2009	24	25,98	1813
2008	24	26,25	2469
2007	24	18,56	1668
2006	24	18,34	1165
2005	24	14,61	1020
2004	24	14,08	977
2003	24	8,64	1128
2002	24	6,85	1313
2001	24	6,22	1049
2000	24	4,37	1006
1999	24	4,16	810
1998	24	3,17	648
1997	24	4,76	514
1996	24	3,52	549
1995	24	2,02	823
1994	24	1,24	347
1993	24	1,24	176
1992	24	0,08	217
1991	24	1,22	154
1990	24	0,03	243
1989	24	0,2	241
1988	24	0,54	150
1987	24	0,08	95
1986	24	0,46	120
1985	24	0	125
2012	25	36,09	1340
2011	25	28,53	1230
2010	25	23,69	1383
2009	25	23,92	1257

2008	25	16,11	1467
2007	25	17,88	890
2006	25	17,11	639
2005	25	14,78	612
2004	25	22,64	674
2003	25	18,71	762
2002	25	14,53	595
2001	25	16,92	471
2000	25	16,79	473
1999	25	7,55	539
1998	25	14,28	642
1997	25	22,98	860
1996	25	15,99	376
1995	25	10,92	353
1994	25	10,08	240
1993	25	11,81	368
1992	25	18,54	249
1991	25	3,82	181
1990	25	2,87	183
1989	25	3,1	137
1988	25	0,84	5
1987	25	2,07	2
1986	25	2,29	4
1985	25	1,41	6
2012	26	107,6	11014
2011	26	114,98	12948
2010	26	91,72	19433
2009	26	80,07	12846
2008	26	73,89	8473
2007	26	56,15	5782
2006	26	46,42	4511
2005	26	44,22	3743
2004	26	55,68	4066
2003	26	41,88	4475
2002	26	27,52	6648

2001	26	20,6	10626
2000	26	11,5	1050
1999	26	10,31	901
1998	26	12,51	1149
1997	26	12,2	734
1996	26	14,75	696
1995	26	15,3	553
1994	26	12,35	290
1993	26	9,09	245
1992	26	12,97	319
1991	26	4,84	160
1990	26	16,05	164
1989	26	16,7	378
1988	26	14,72	498
1987	26	5,44	321
1986	26	2,81	278
1985	26	1,02	283
2012	27	41,66	2175
2011	27	33,72	1629
2010	27	36,26	2155
2009	27	46,43	1461
2008	27	38,11	1402
2007	27	11,79	1364
2006	27	38,38	1019
2005	27	23,89	815
2004	27	26,63	751
2003	27	35,06	714
2002	27	14,95	658
2001	27	28,38	705
2000	27	31,85	553
1999	27	25,17	443
1998	27	20,03	510
1997	27	33,04	388
1996	27	28,29	426
1995	27	26,45	429

1994	27	25,24	409
1993	27	26,83	180
1992	27	47,81	162
1991	27	36,04	178
1990	27	26,22	128
1989	27	23,31	91
1988	27	17,25	105
1987	27	41,8	154
1986	27	22,45	99
1985	27	16,74	88
2012	28	19,85	1519
2011	28	19,25	1298
2010	28	18,62	1052
2009	28	15,71	2027
2008	28	27,25	5526
2007	28	10,77	928
2006	28	9,4	872
2005	28	4,19	764
2004	28	4,12	880
2003	28	2,42	805
2002	28	2,02	477
2001	28	1,99	397
2000	28	1,77	408
1999	28	2,03	380
1998	28	1,27	430
1997	28	0,59	147
1996	28	1,42	192
1995	28	1,59	256
1994	28	2,56	182
1993	28	0	330
1992	28	0	333
1991	28	0	287
1990	28	0	107
1989	28	0	106
1988	28	0	23

1987	28	0	25
1986	28	0	12
1985	28	0	12
2012	29	19,61	3848
2011	29	18,82	2000
2010	29	12,46	3916
2009	29	17,71	3068
2008	29	21,63	3467
2007	29	11,38	2612
2006	29	3,76	610
2005	29	4,49	856
2004	29	3,69	790
2003	29	2,2	767
2002	29	0,92	550
2001	29	0,57	492
2000	29	0,51	516
1999	29	0,23	328
1998	29	0,26	424
1997	29	0,12	393
1996	29	0,29	476
1995	29	0,41	367
1994	29	0	124
1993	29	0,73	97
1992	29	0,1	134
1991	29	0,02	131
1990	29	0	66
1989	29	0,09	67
1988	29	0	150
1987	29	0	49
1986	29	0	15
1985	29	0	20
2012	30	34,94	8508
2011	30	35,38	10227
2010	30	24,64	10578
2009	30	25,01	8559

2008	30	26,65	11722
2007	30	17,35	13009
2006	30	278,25	11302
2005	30	11,27	12988
2004	30	21,3	17567
2003	30	12,13	30092
2002	30	4,5	8393
2001	30	3,87	3005
2000	30	7,23	2213
1999	30	8,66	2089
1998	30	7,46	3590
1997	30	44,57	1884
1996	30	34,37	1684
1995	30	28,46	1661
1994	30	17,53	868
1993	30	12	1178
1992	30	12,66	1243
1991	30	9,94	3845
1990	30	0,68	2662
1989	30	0	351
1988	30	0	731
1987	30	0,01	777
1986	30	0	483
1985	30	0	496
2012	31	32,85	2686
2011	31	86,79	2996
2010	31	59,12	2374
2009	31	54,65	1648
2008	31	64,98	2183
2007	31	68,11	2325
2006	31	47,53	1933
2005	31	45,49	1499
2004	31	26,5	2234
2003	31	12,65	714
2002	31	9,63	658

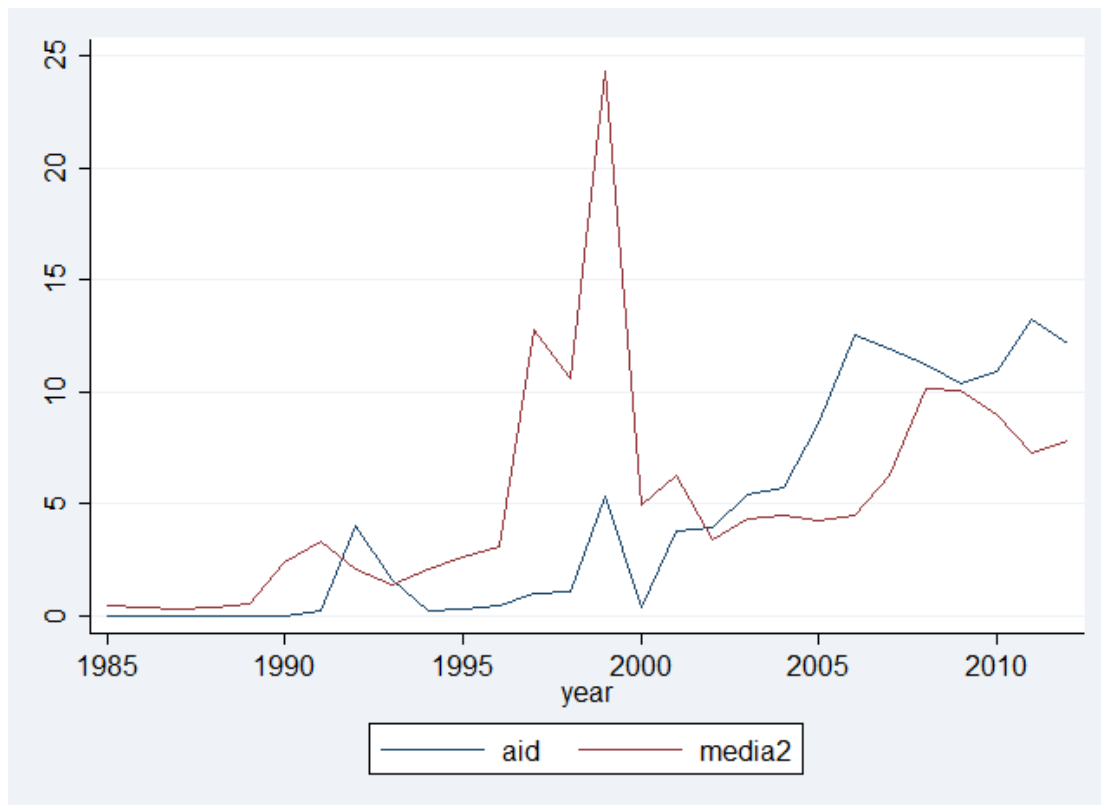
2001	31	7,86	1173
2000	31	12,38	482
1999	31	6,84	504
1998	31	10,42	725
1997	31	4,08	356
1996	31	2,21	355
1995	31	5,25	392
1994	31	5,19	213
1993	31	6,27	154
1992	31	1,93	104
1991	31	11,6	127
1990	31	7,05	103
1989	31	3,95	117
1988	31	22,03	128
1987	31	2,41	101
1986	31	1,53	118
1985	31	2,32	175

BILAGA 3 – Grafik över sambandet media – bistånd, åren 1985-2014.

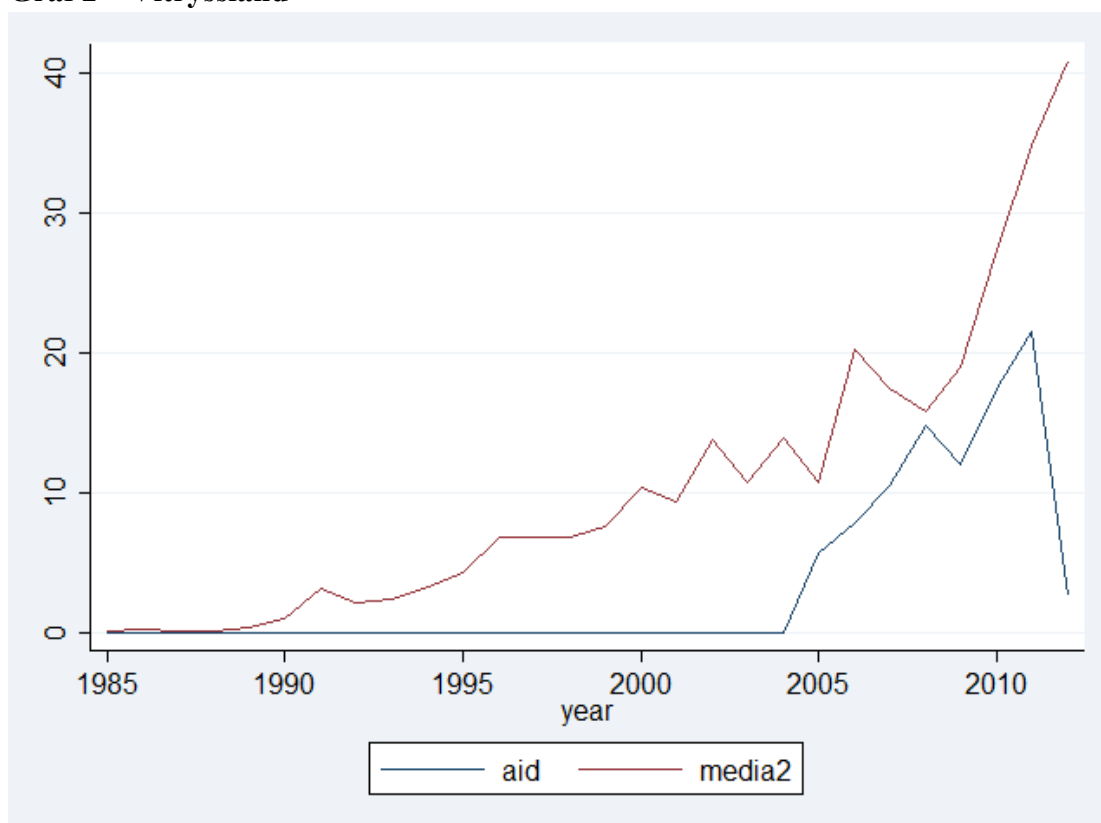
Y-axeln representerar miljoner dollar/hundratals artiklar

X-axeln representerar tid

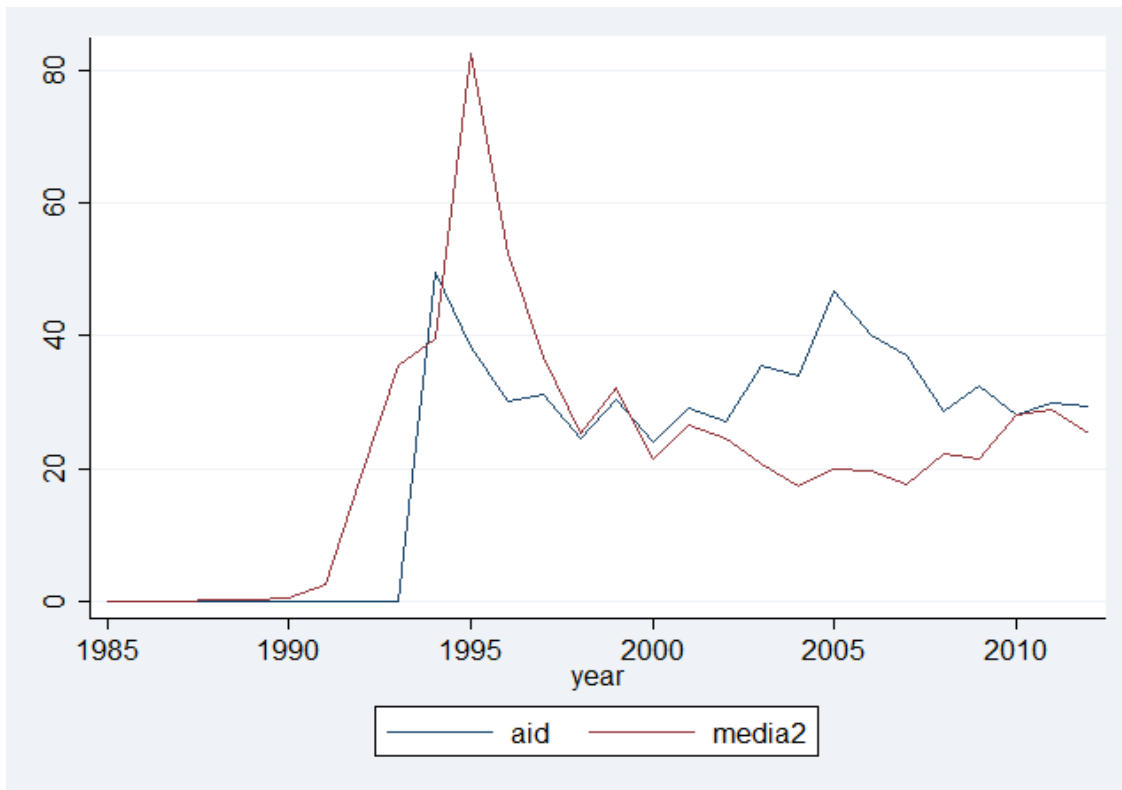
Graf 1 - Albanien

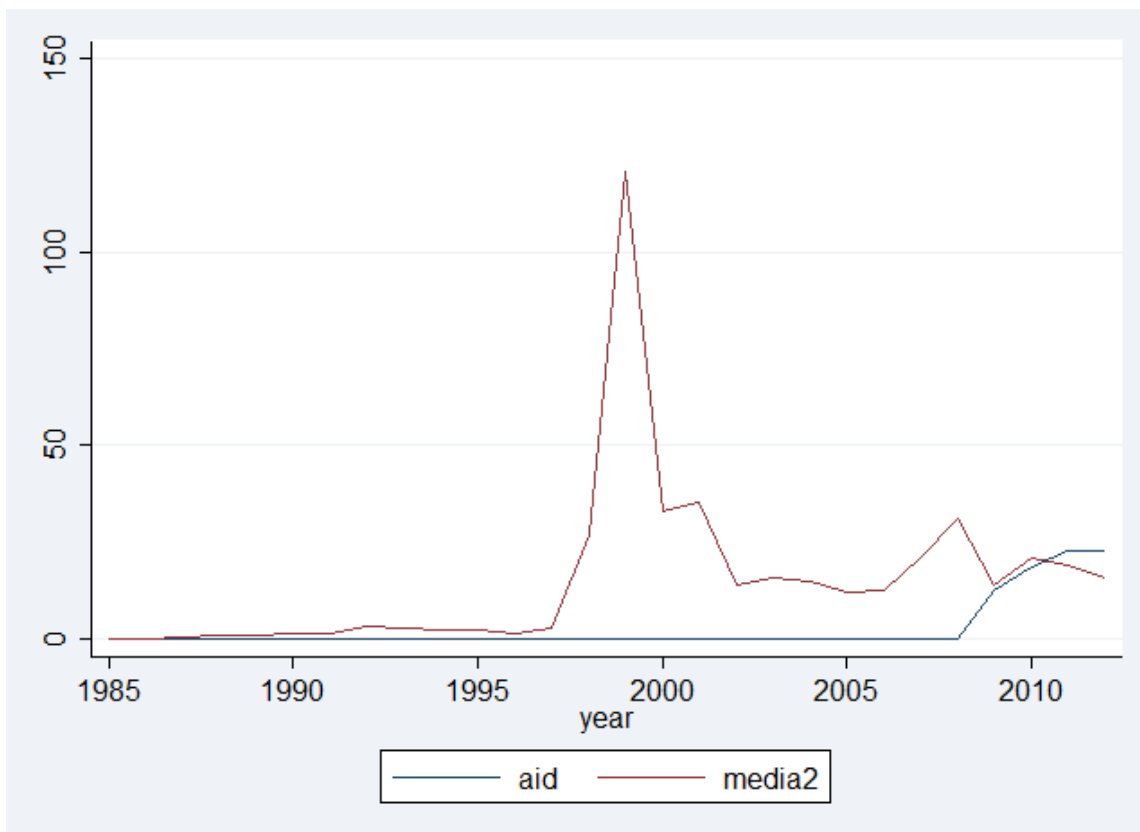
Graf 2 – Vitryssland

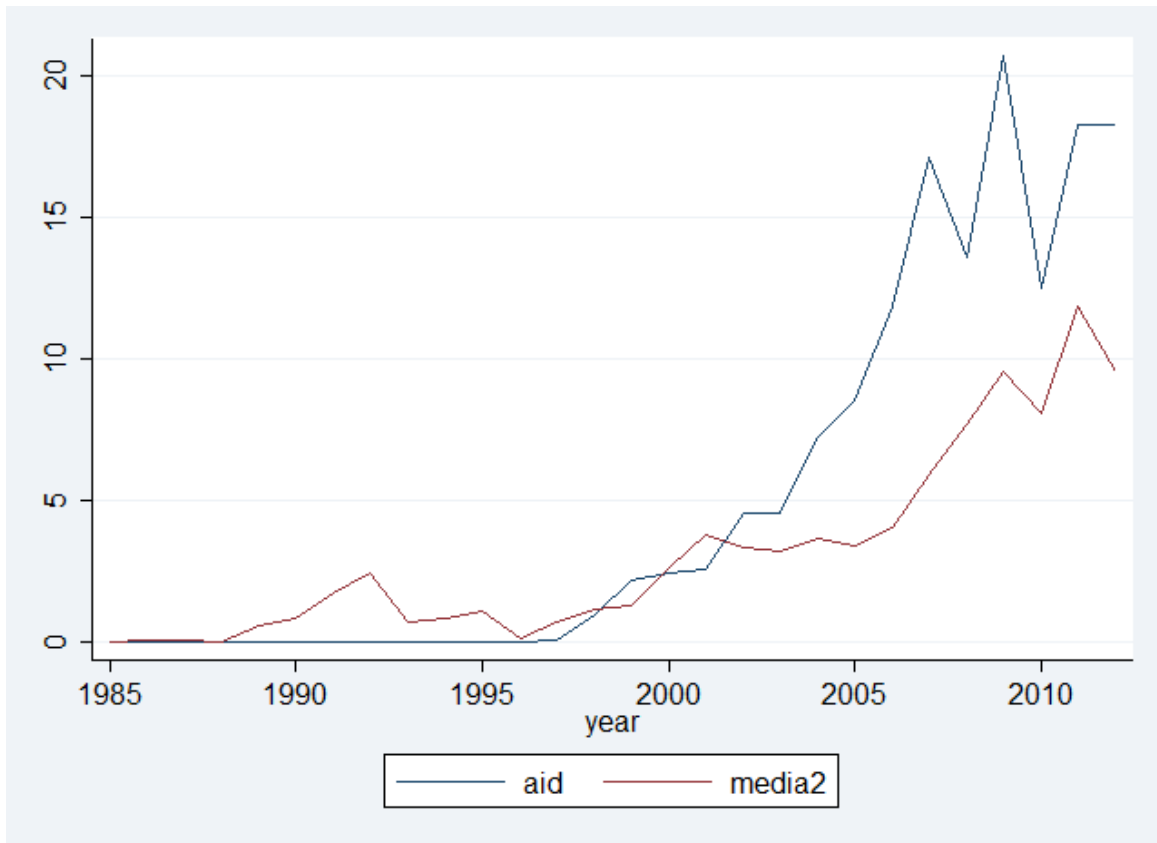
Graf 3 – Bosnien

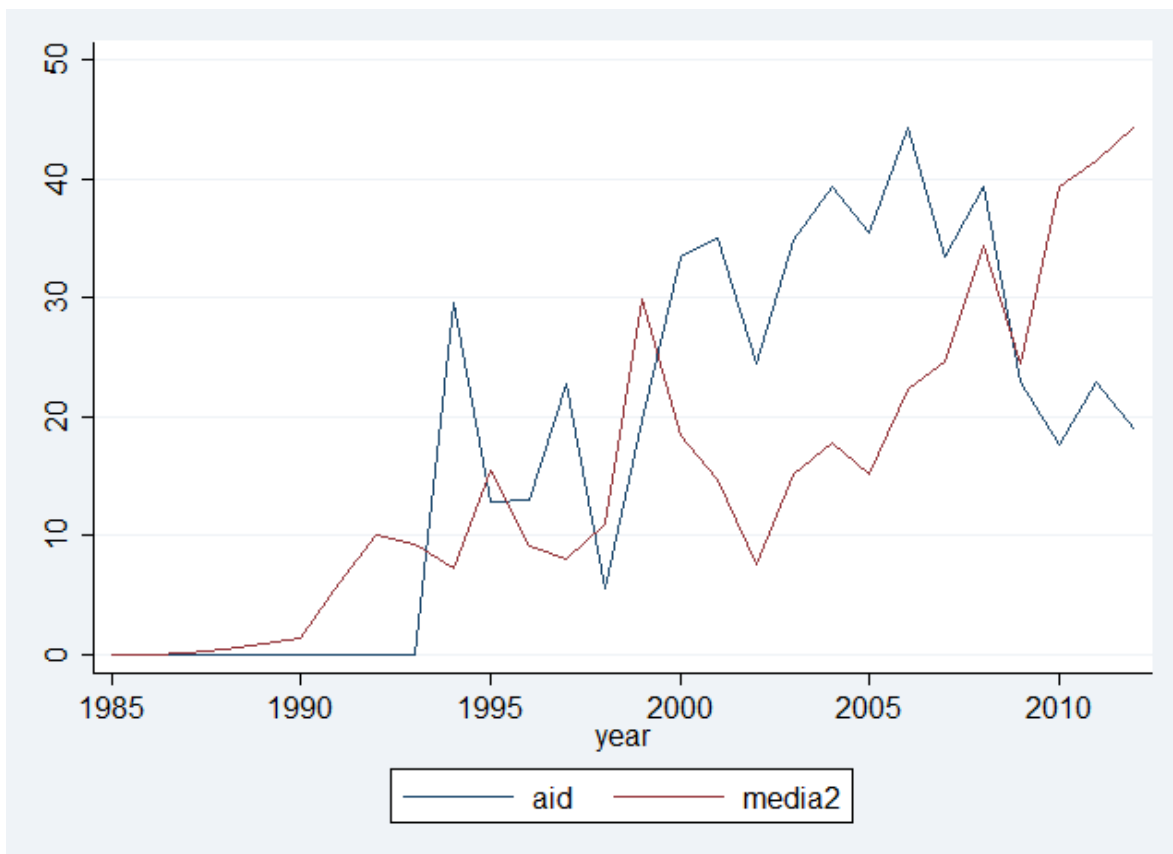
Graf 4 – Kosovo

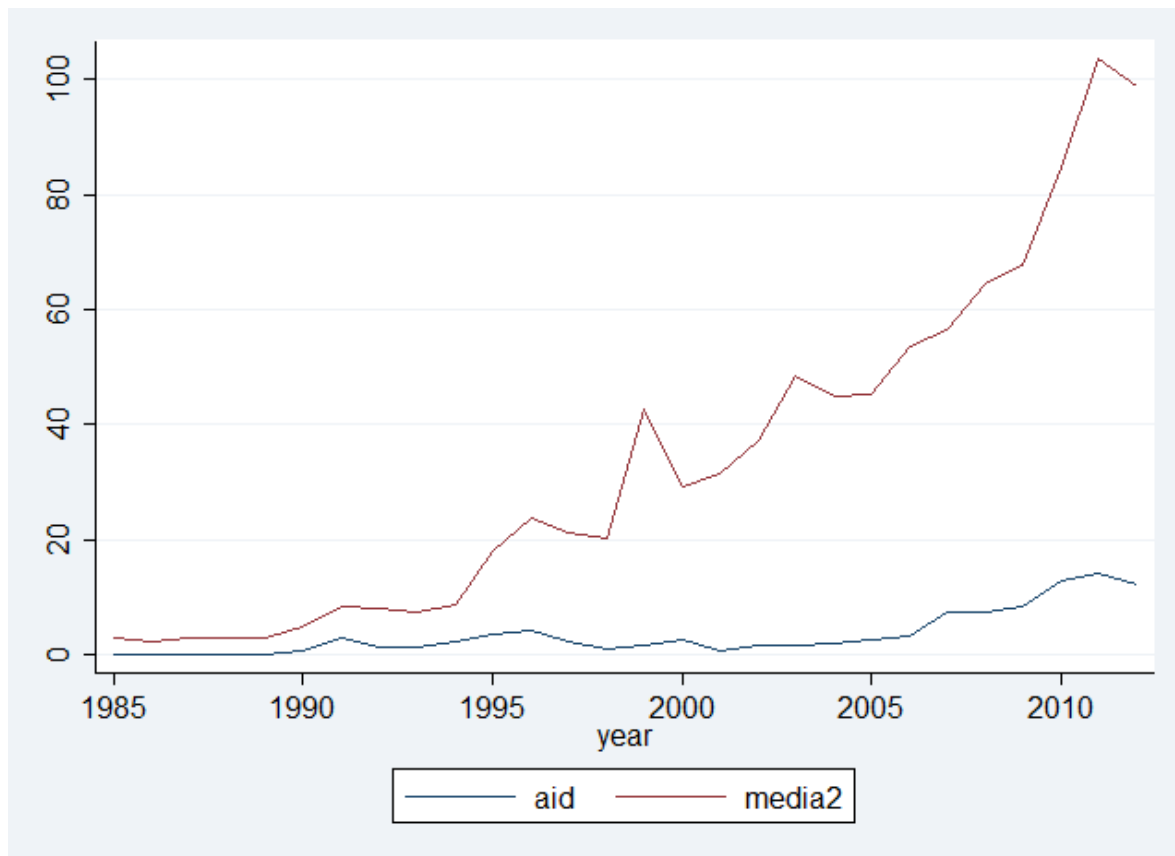
Graf 5 – Moldavien

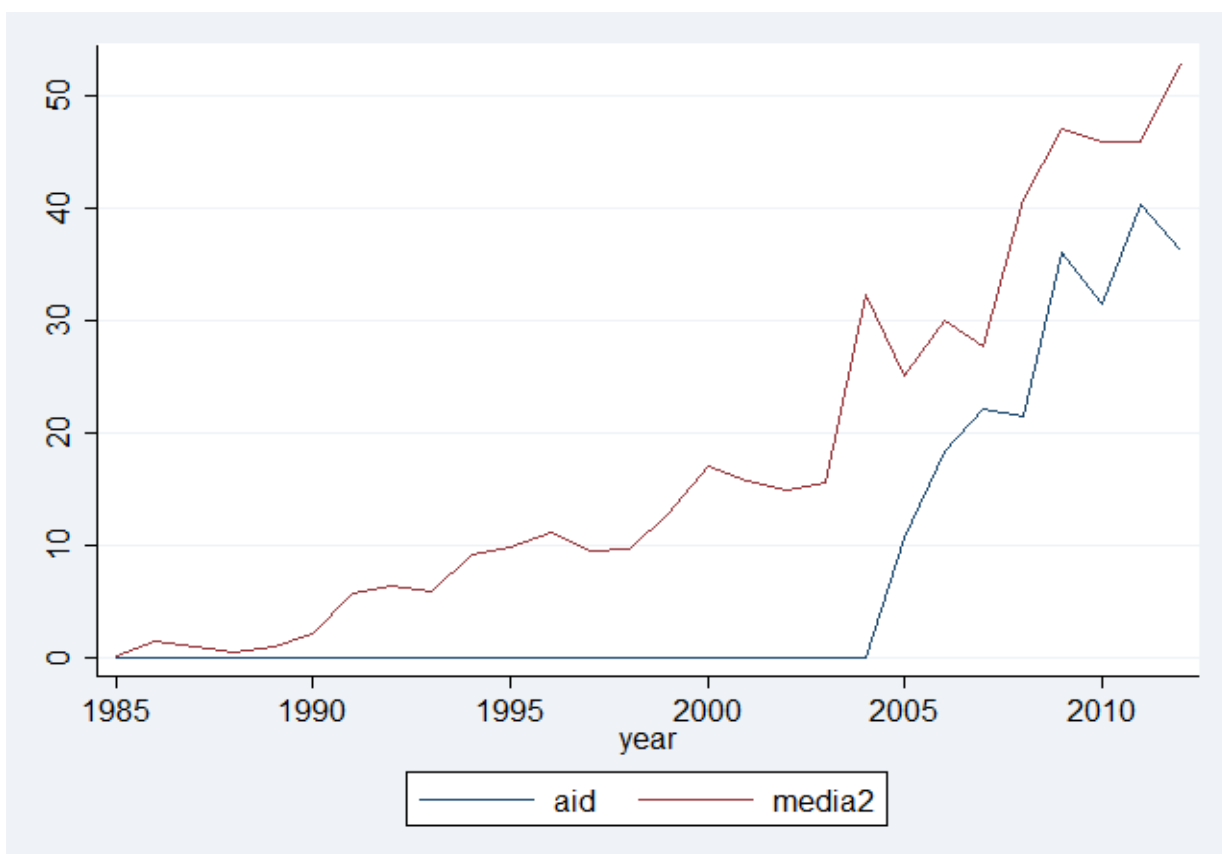
Graf 6 – Serbien

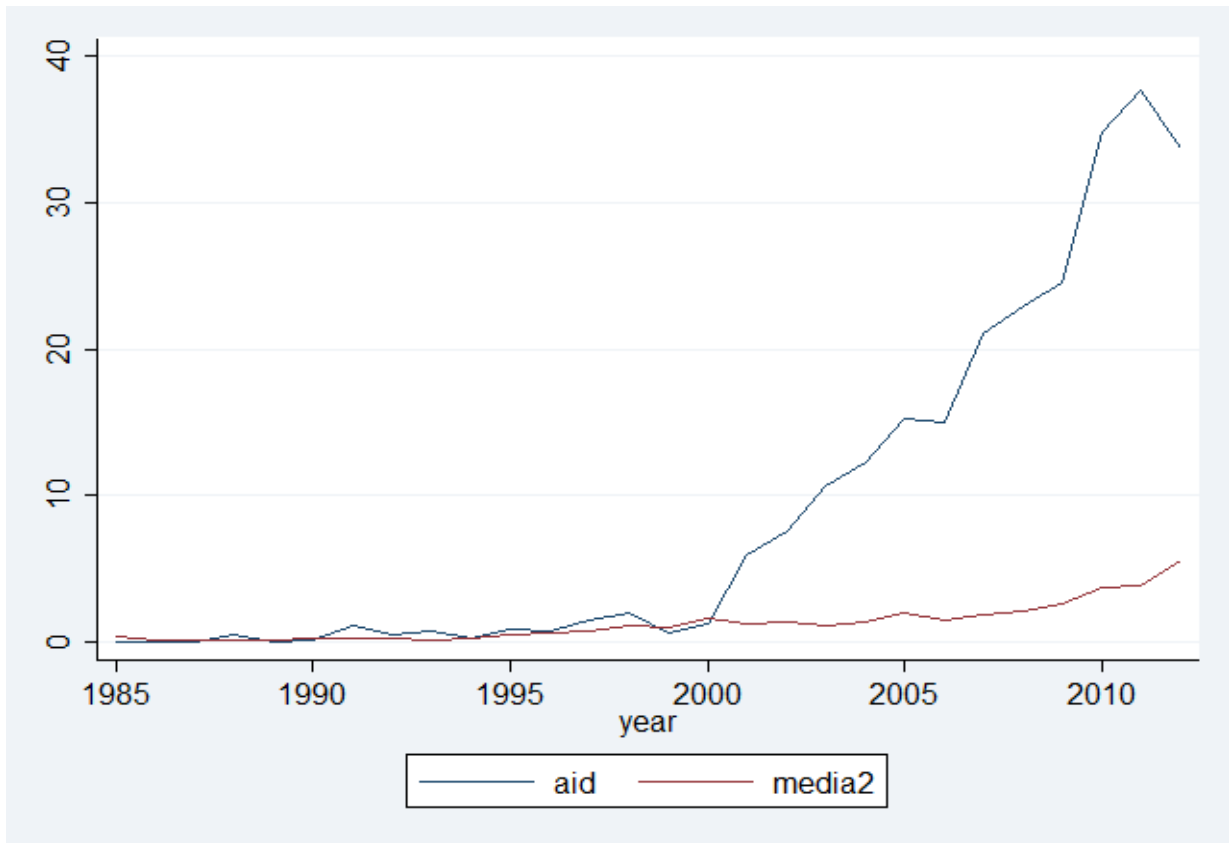
Graf 7 – Turkiet

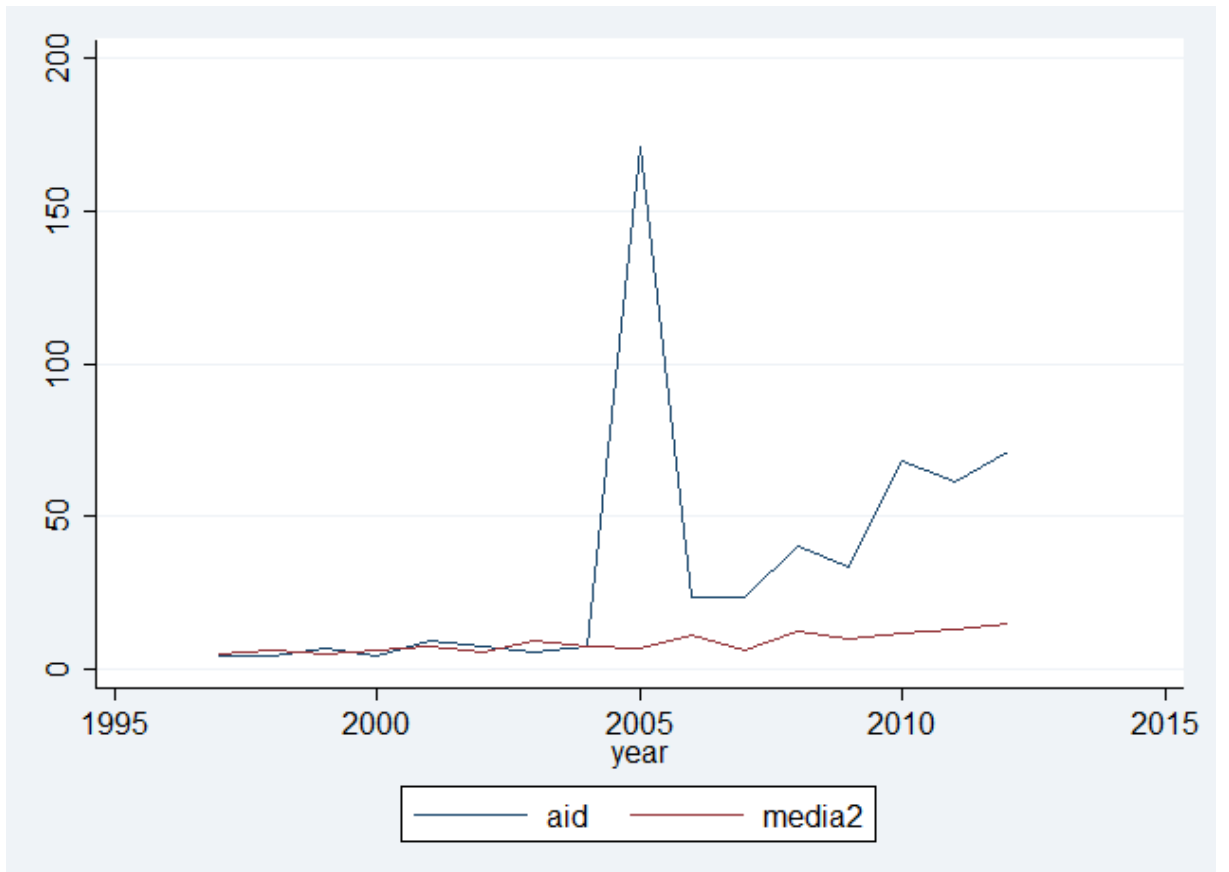
Graf 8 – Ukraina

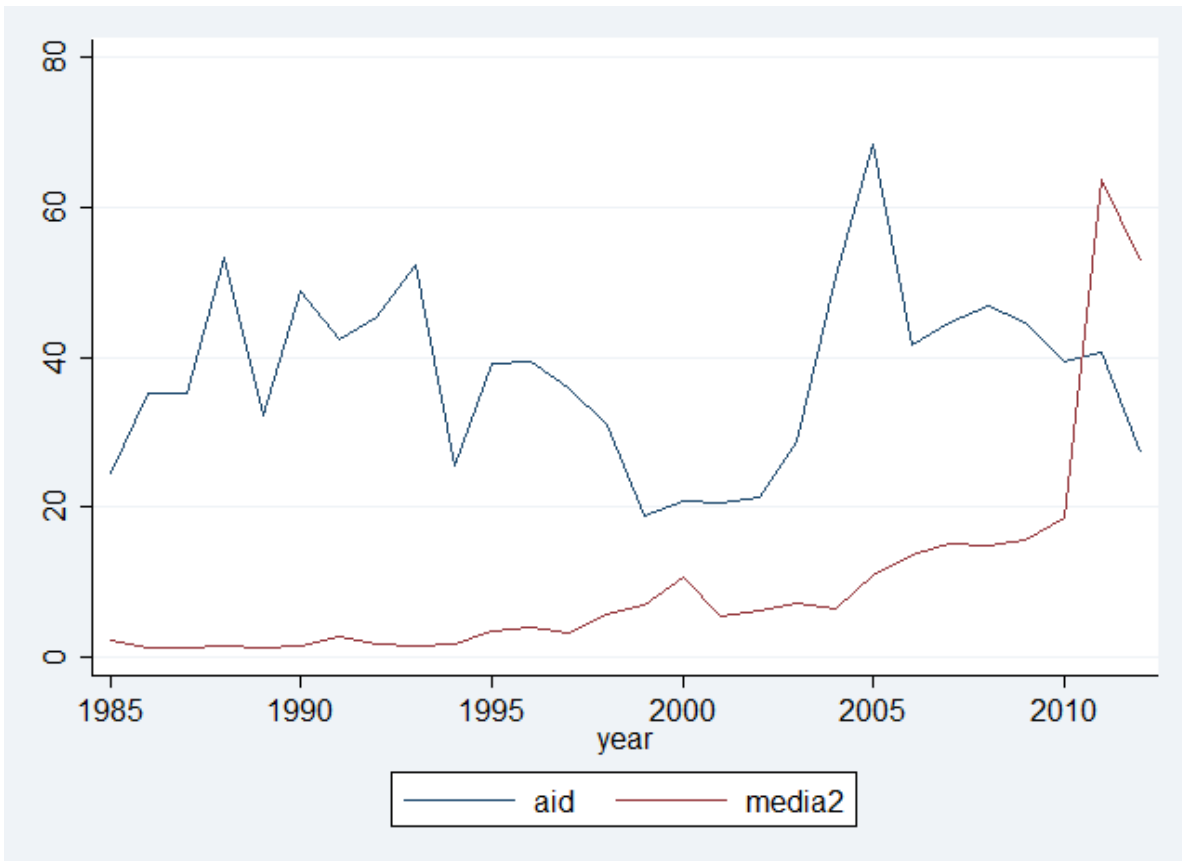
Graf 9 - Burkina Faso

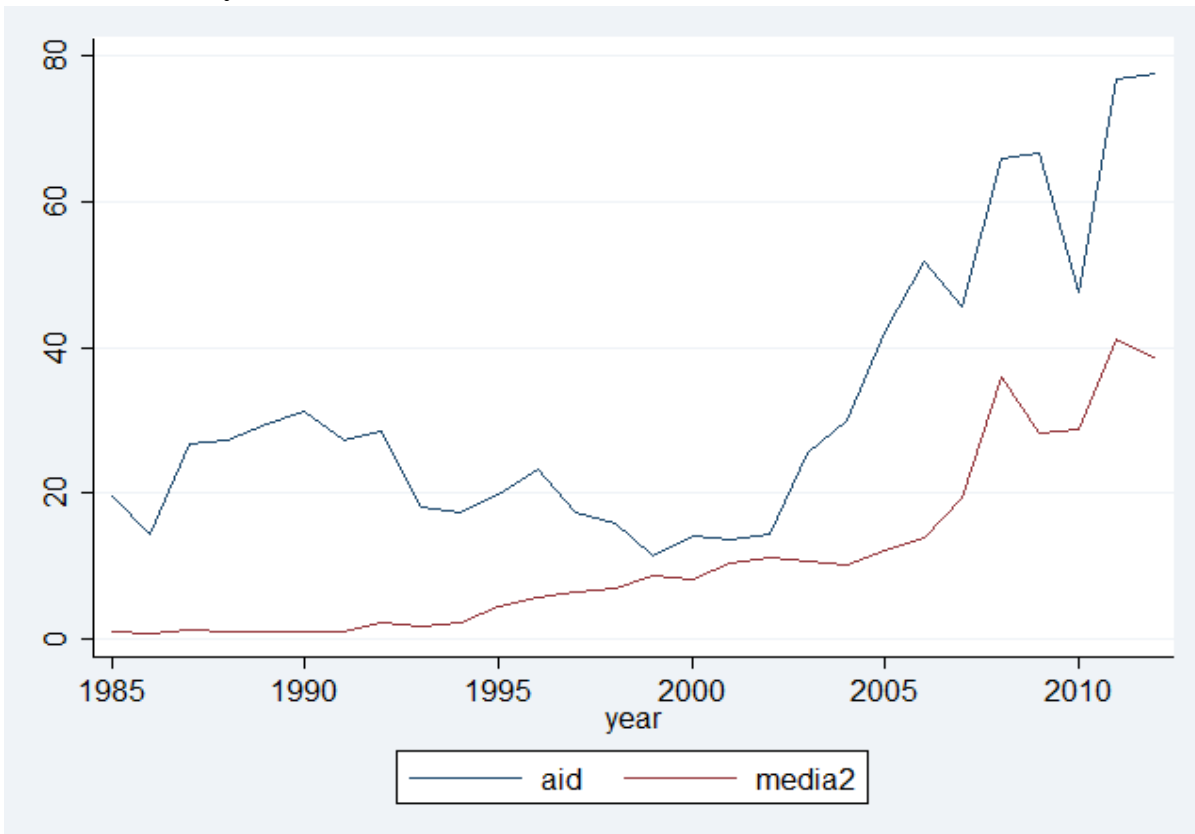
Graf 10 - Kongo DR

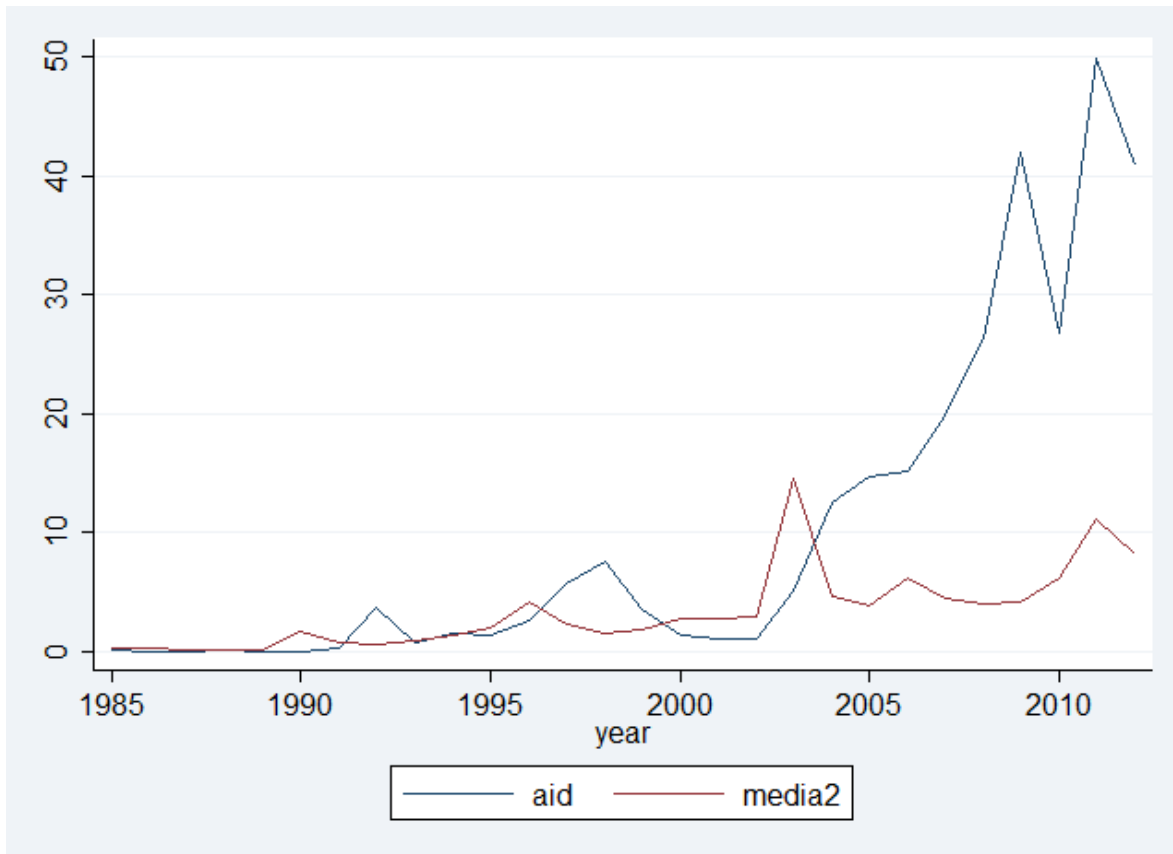
Graf 11 – Etiopien

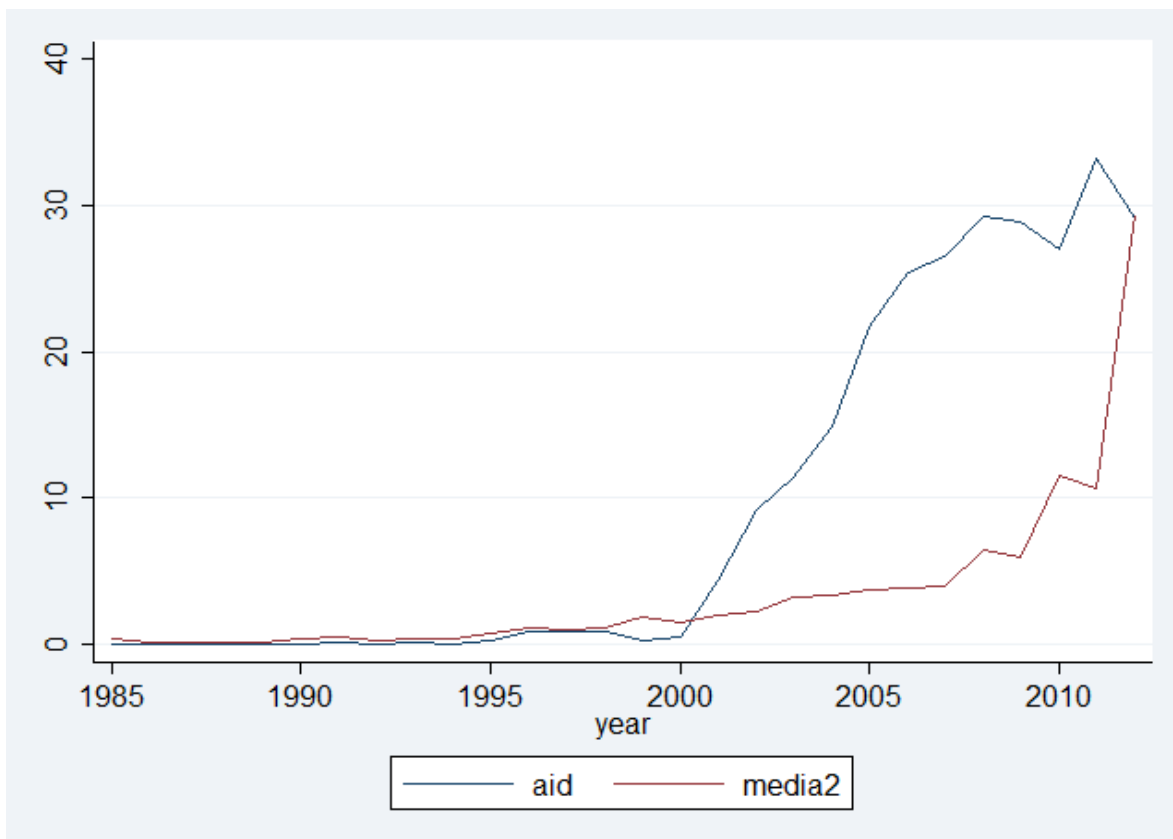
Graf 12 – Kenya

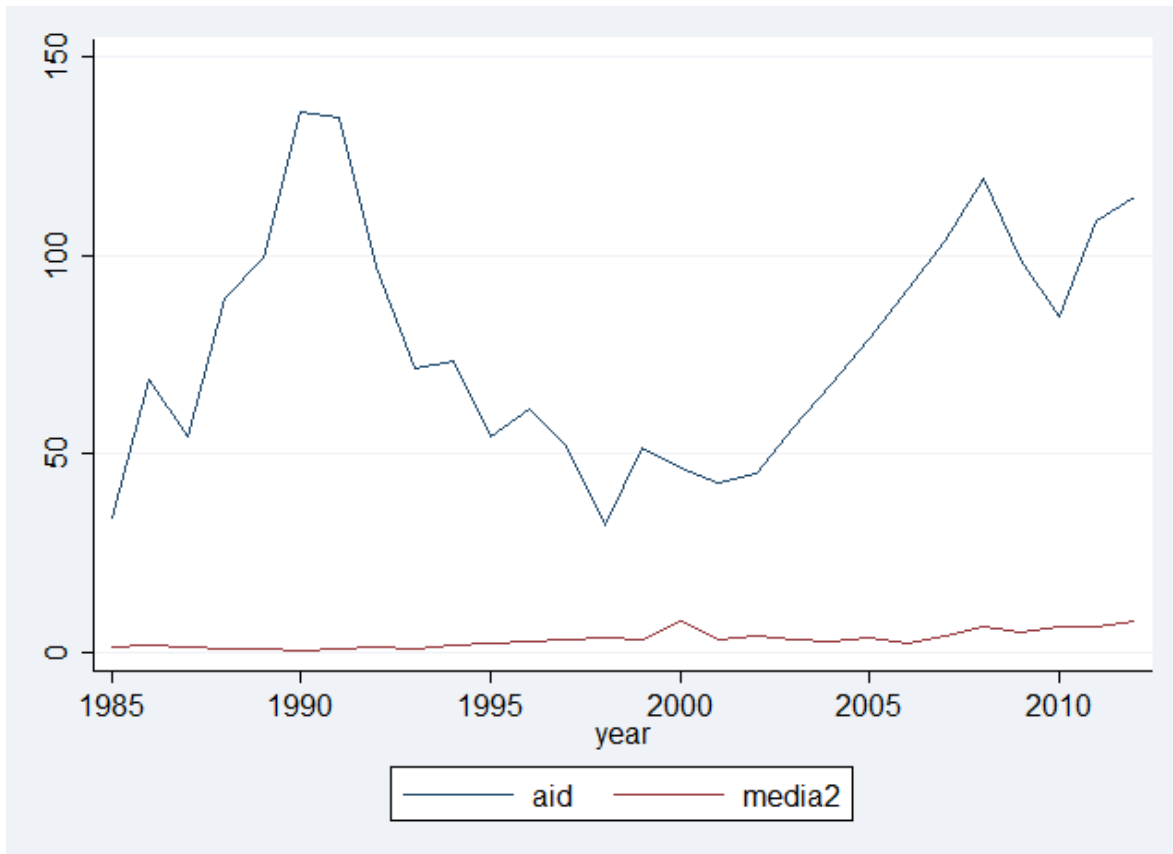
Graf 13 – Liberia

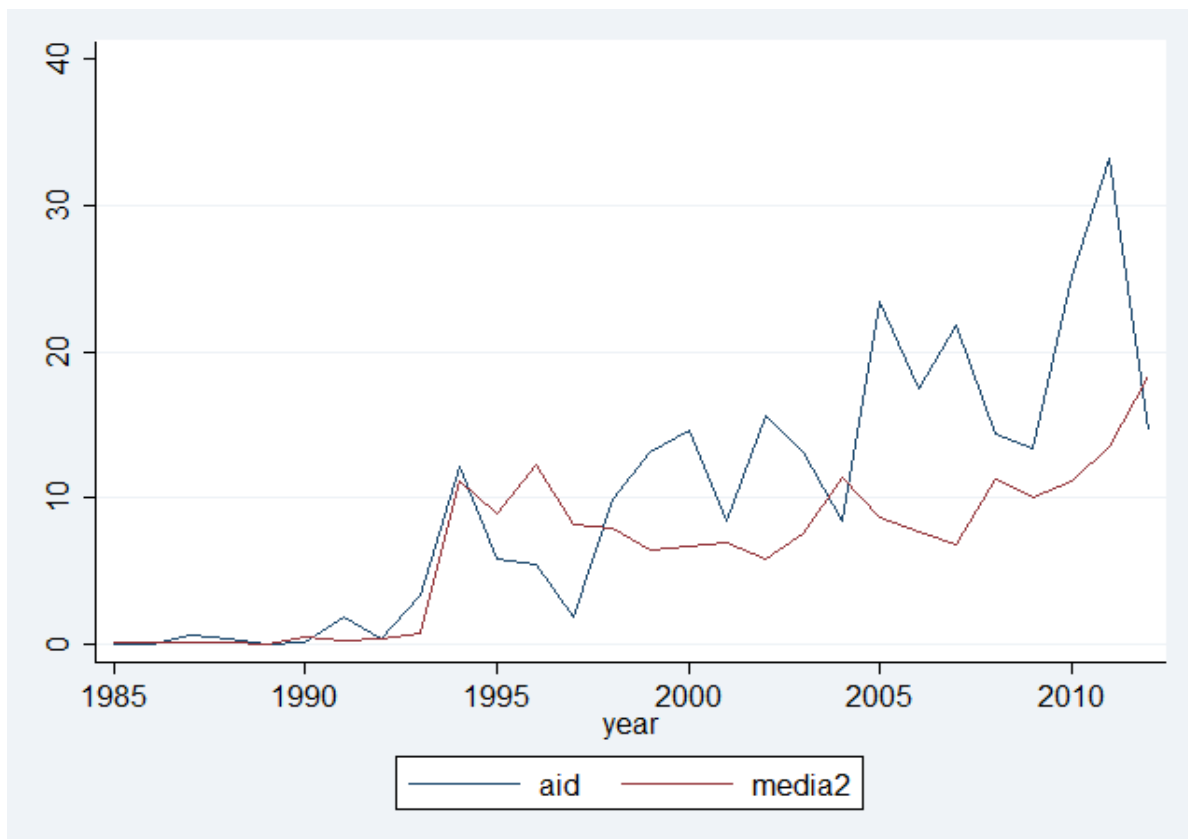
Graf 14 – Mali

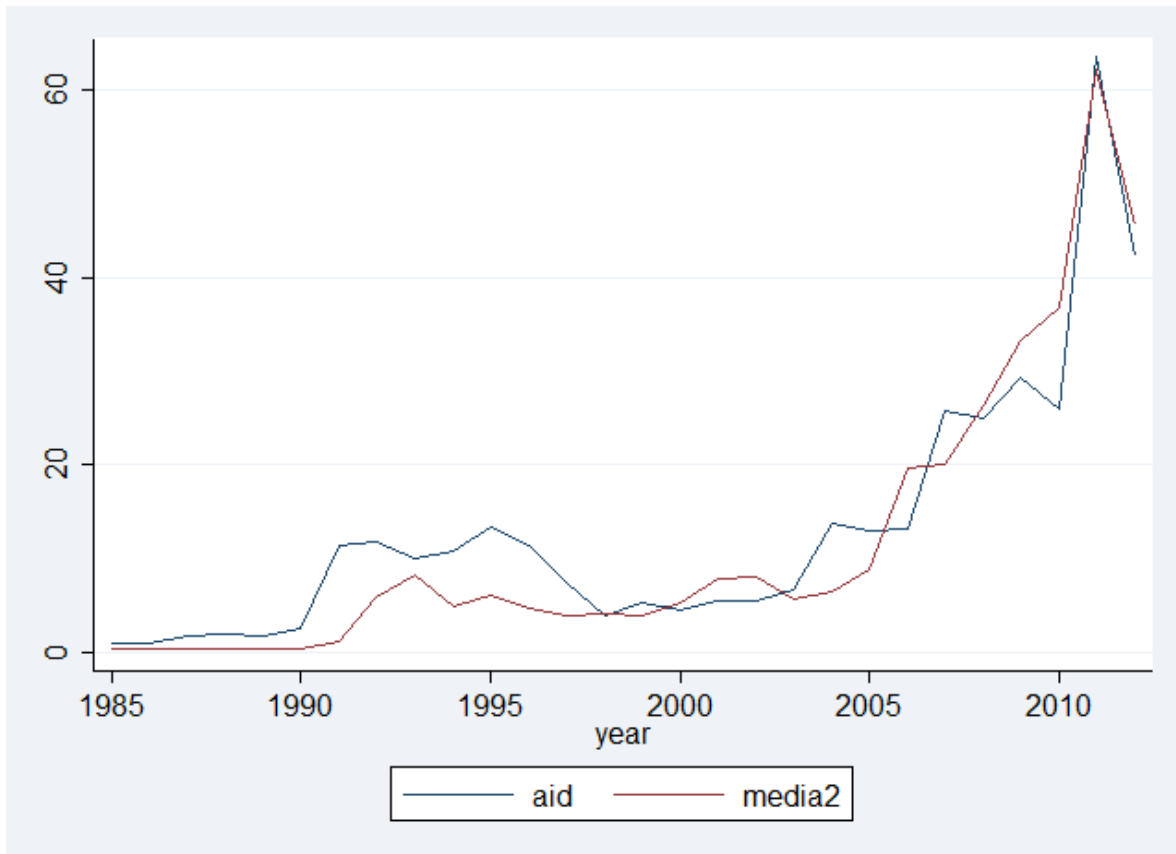
Graf 15 – Moçambique

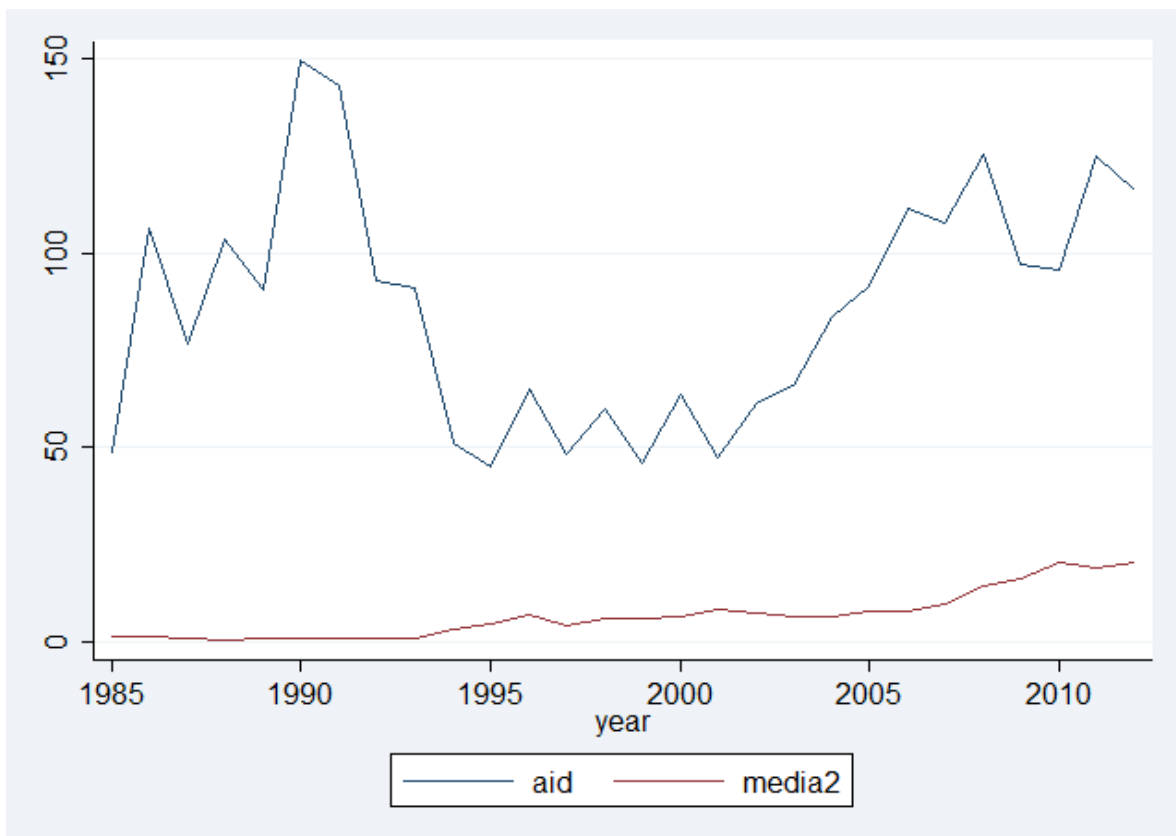
Graf 16 – Rwanda

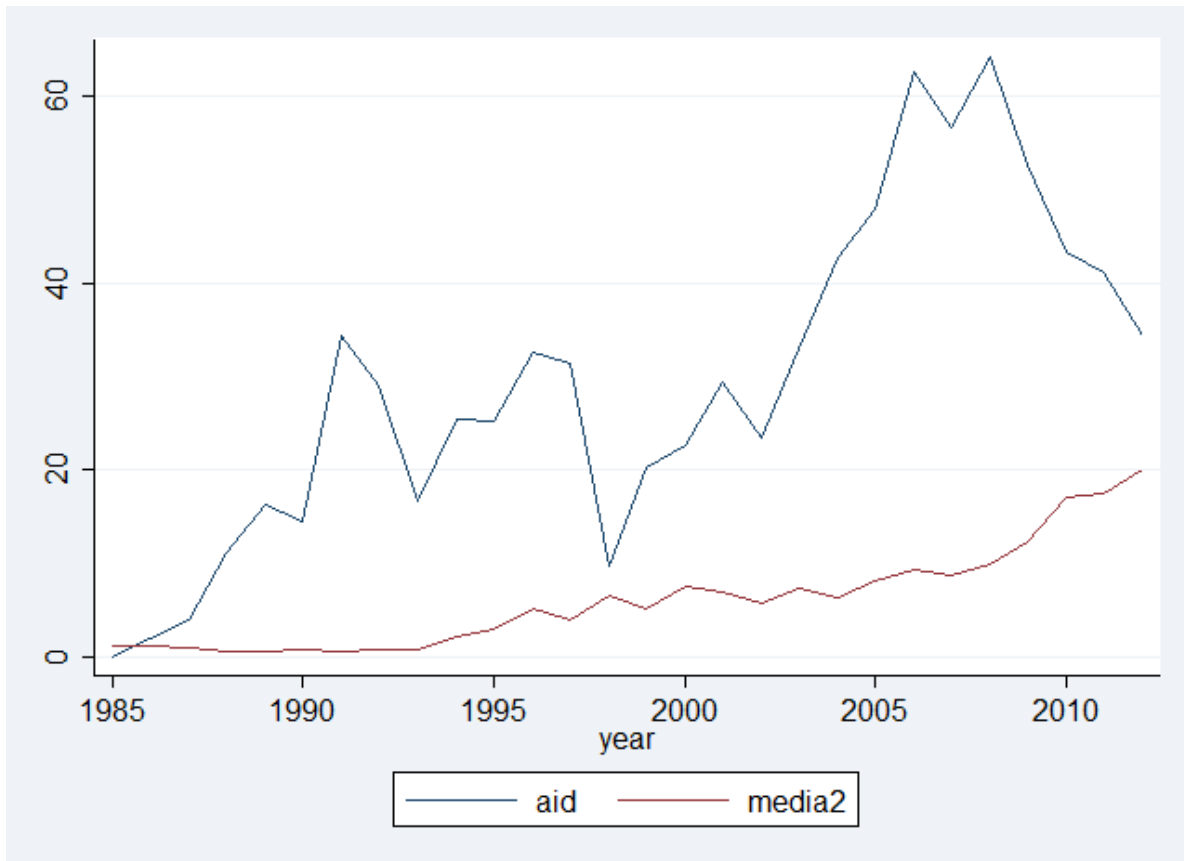
Graf 17 – Somalia

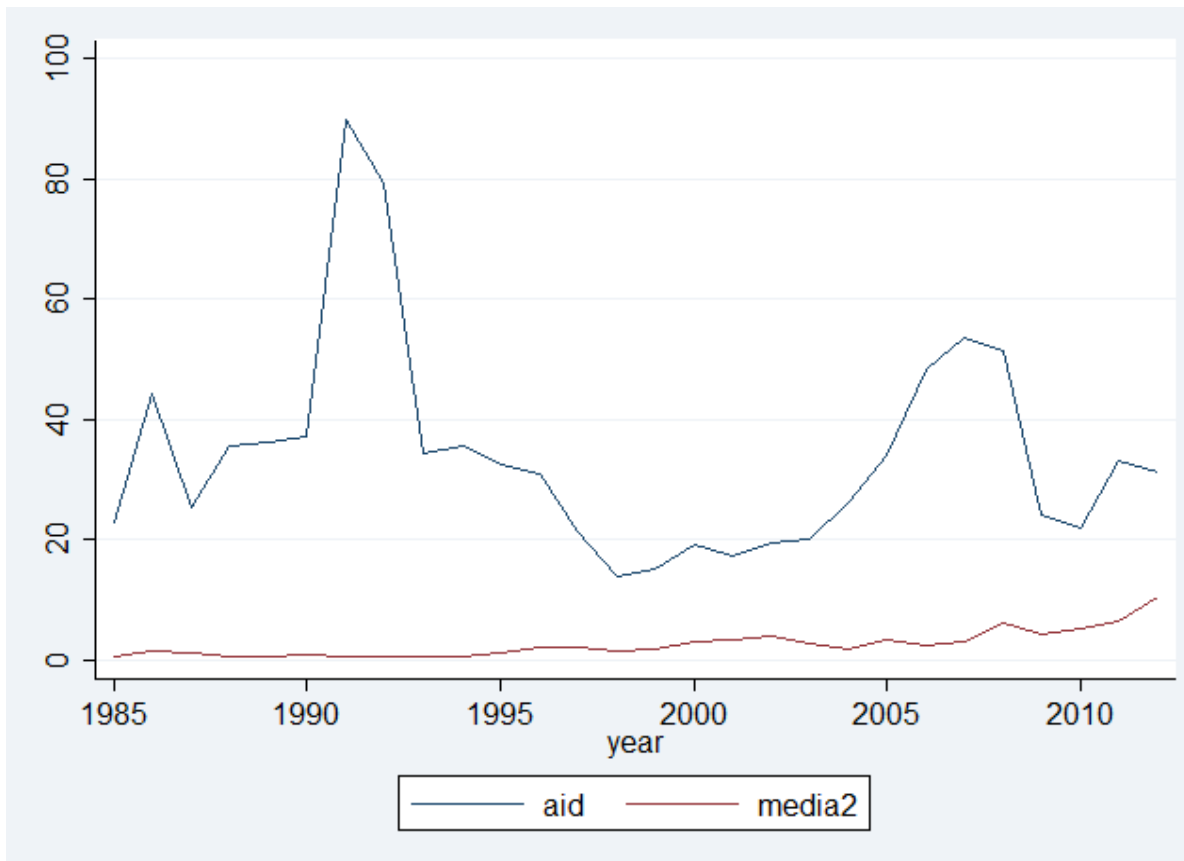
Graf 18 – Tanzania

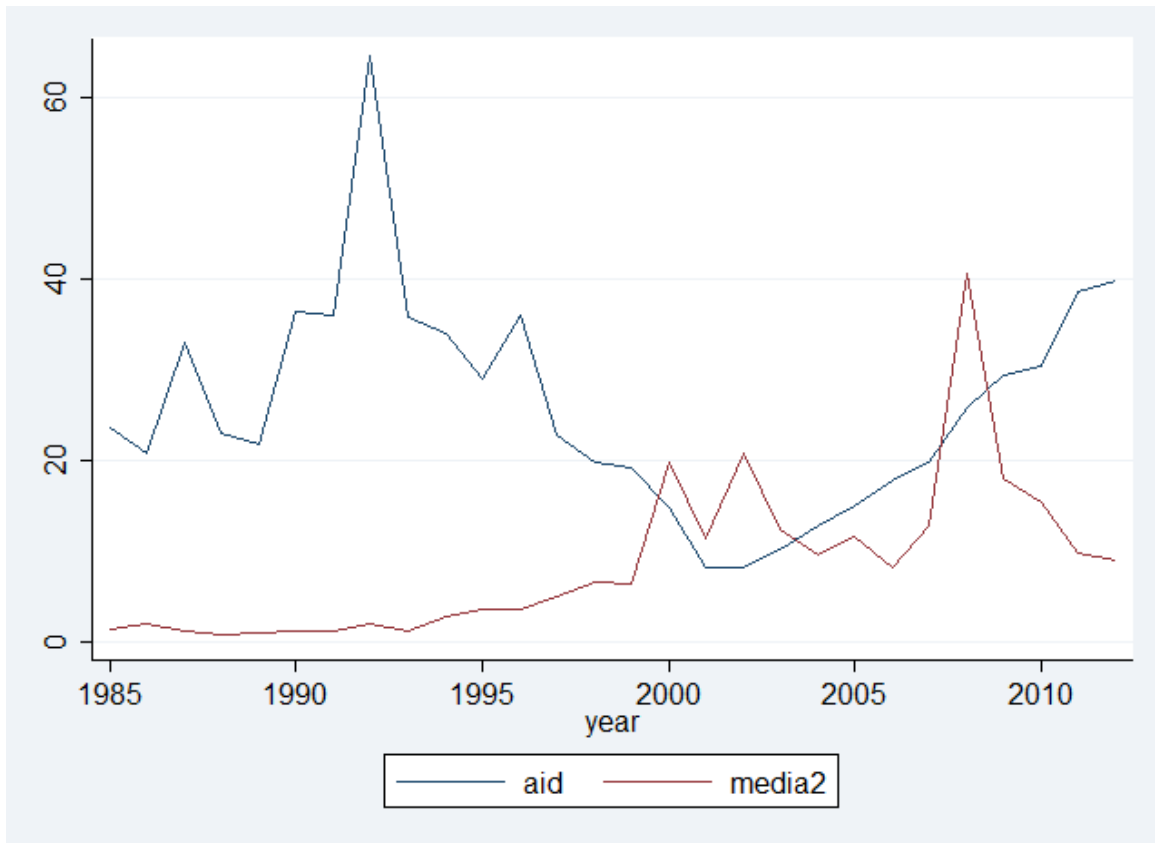
Graf 19 – Uganda

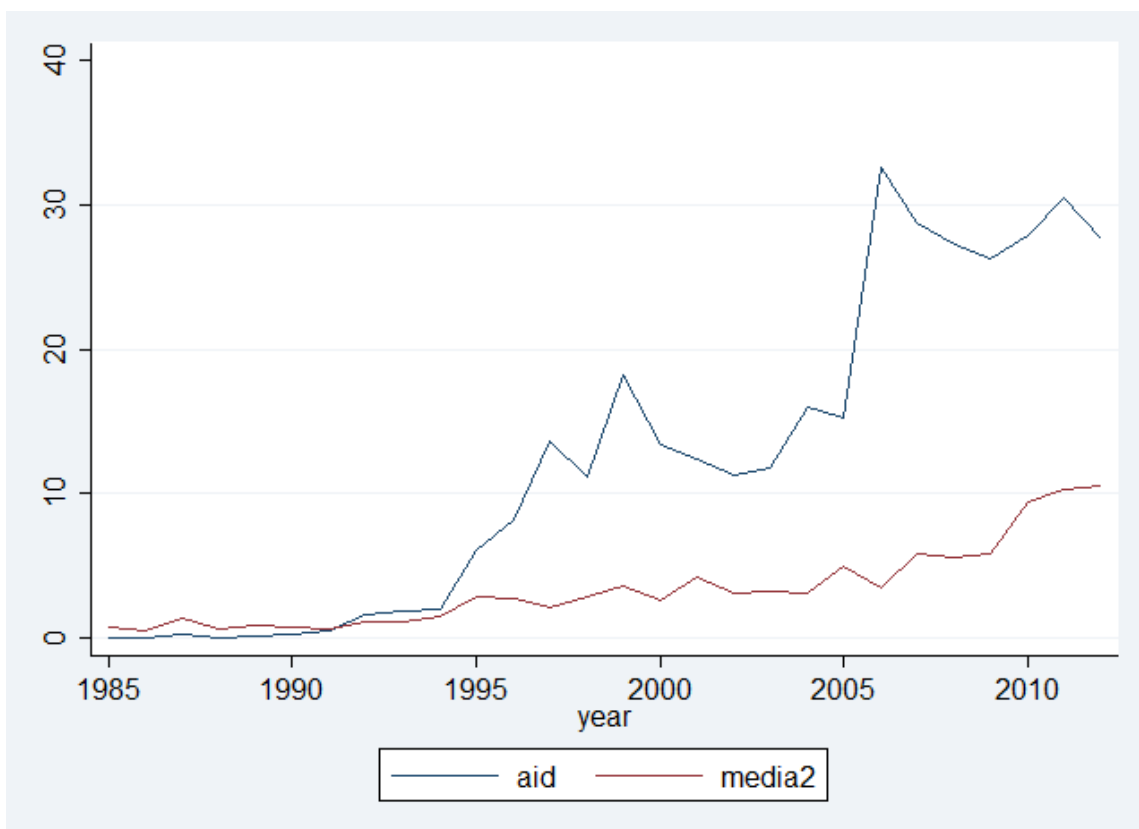
Graf 20 – Zambia

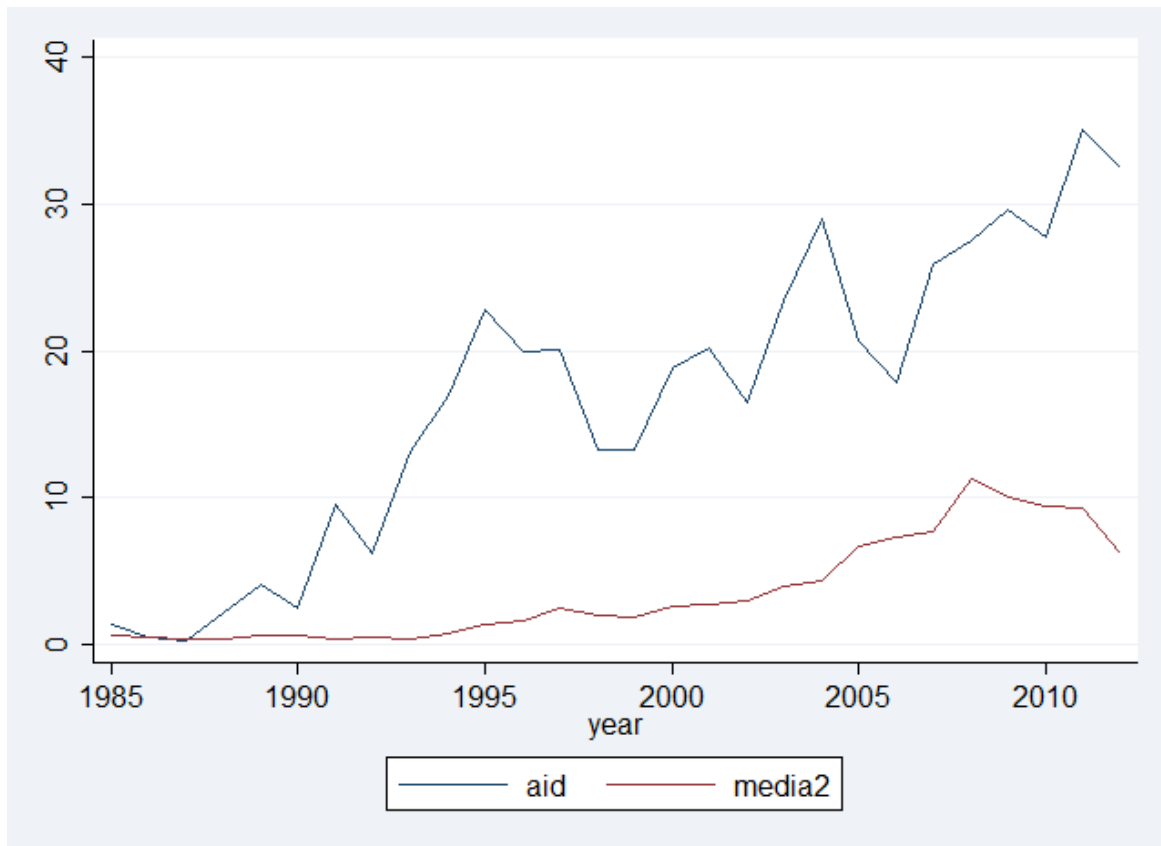
Graf 21 – Zimbabwe

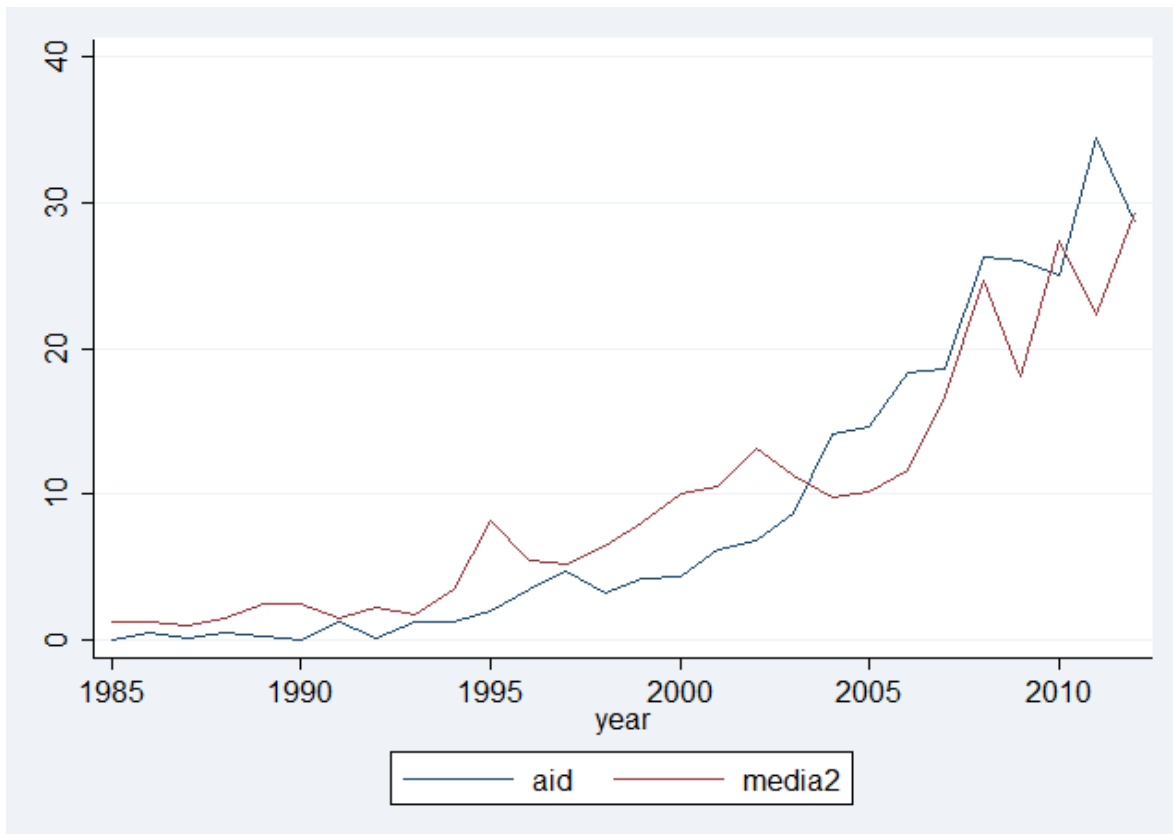
Graf 22 – Guatemala

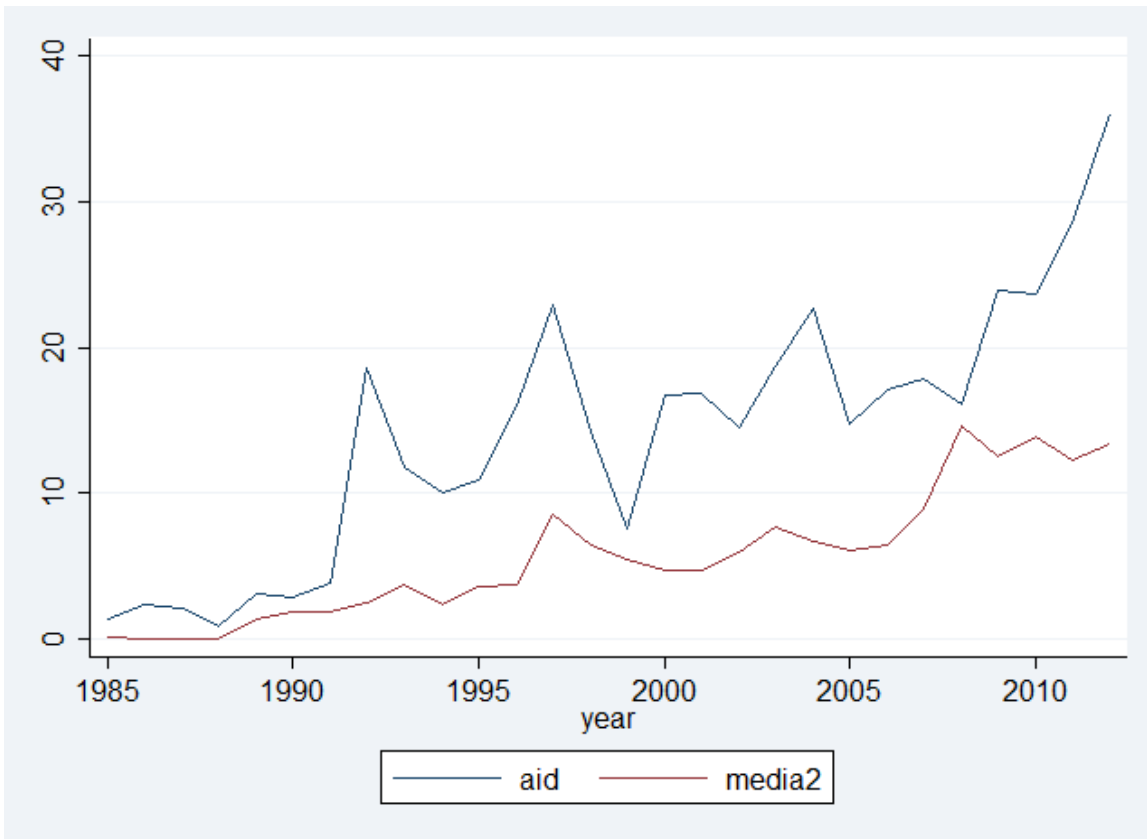
Graf 23 – Bolivia

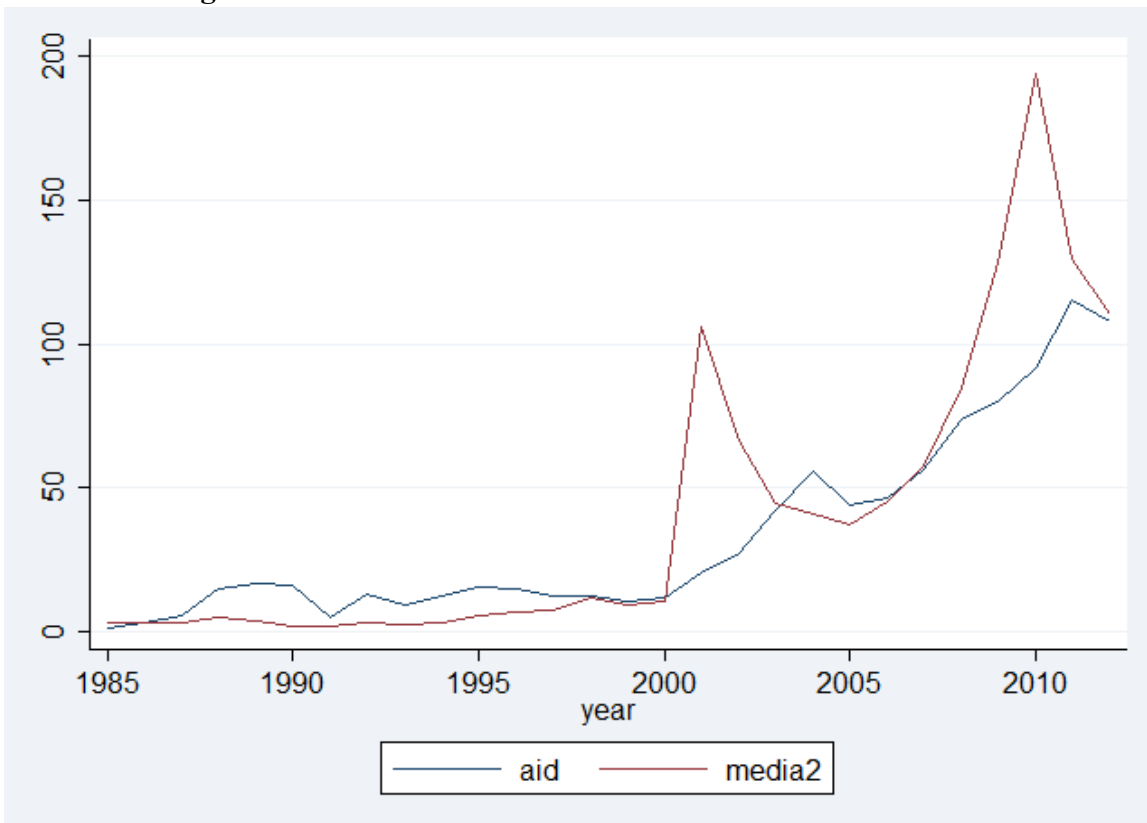
Graf 24 – Colombia

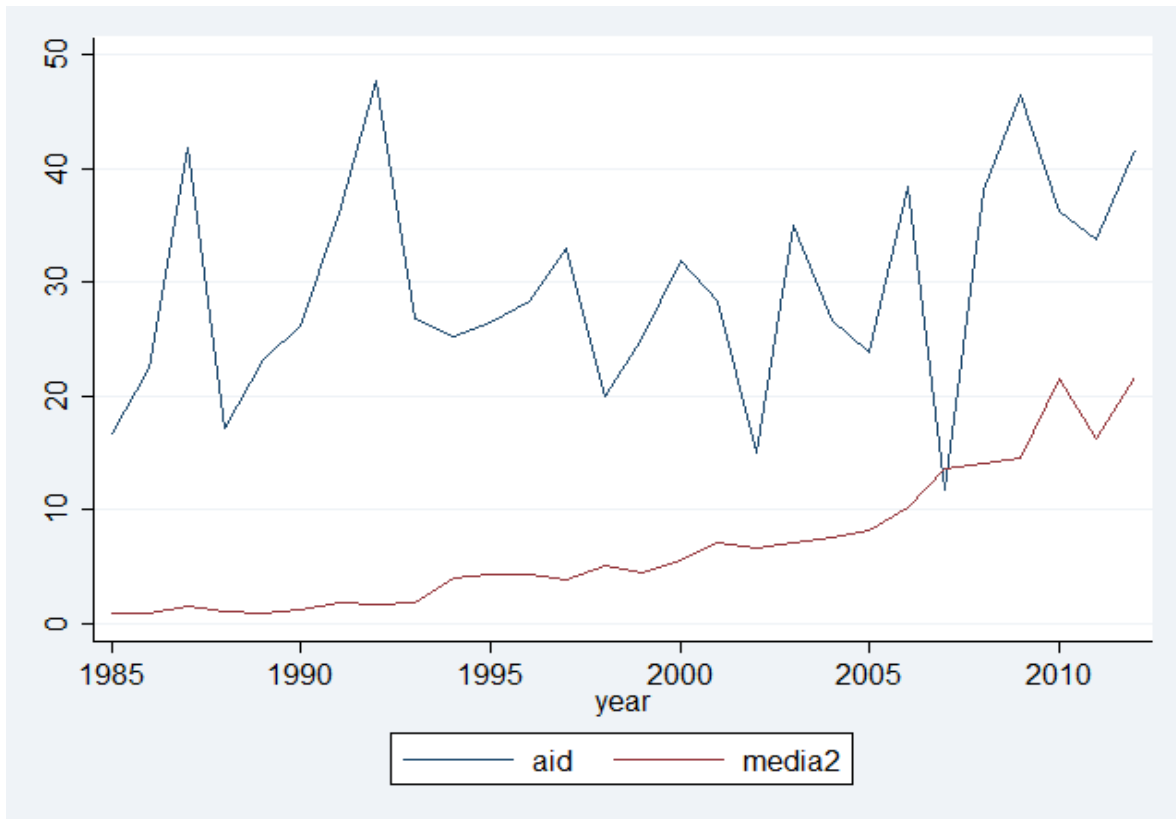
Graf 25 – Kambodja

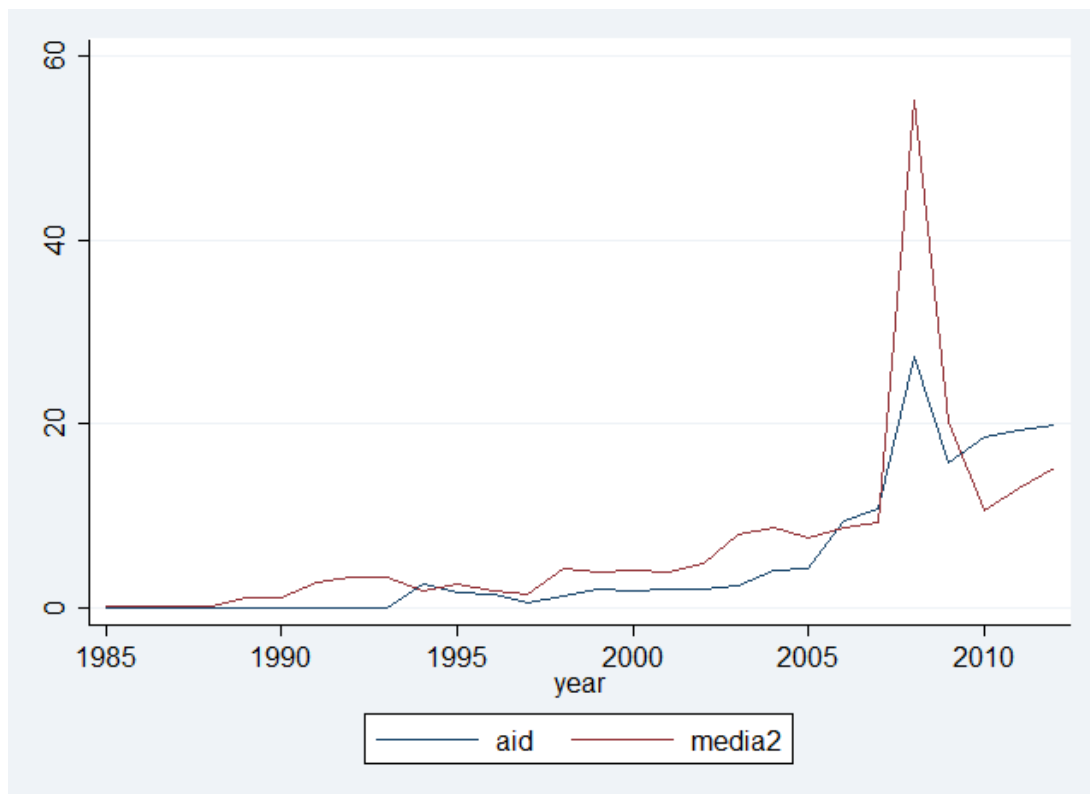
Graf 26 – Afghanistan

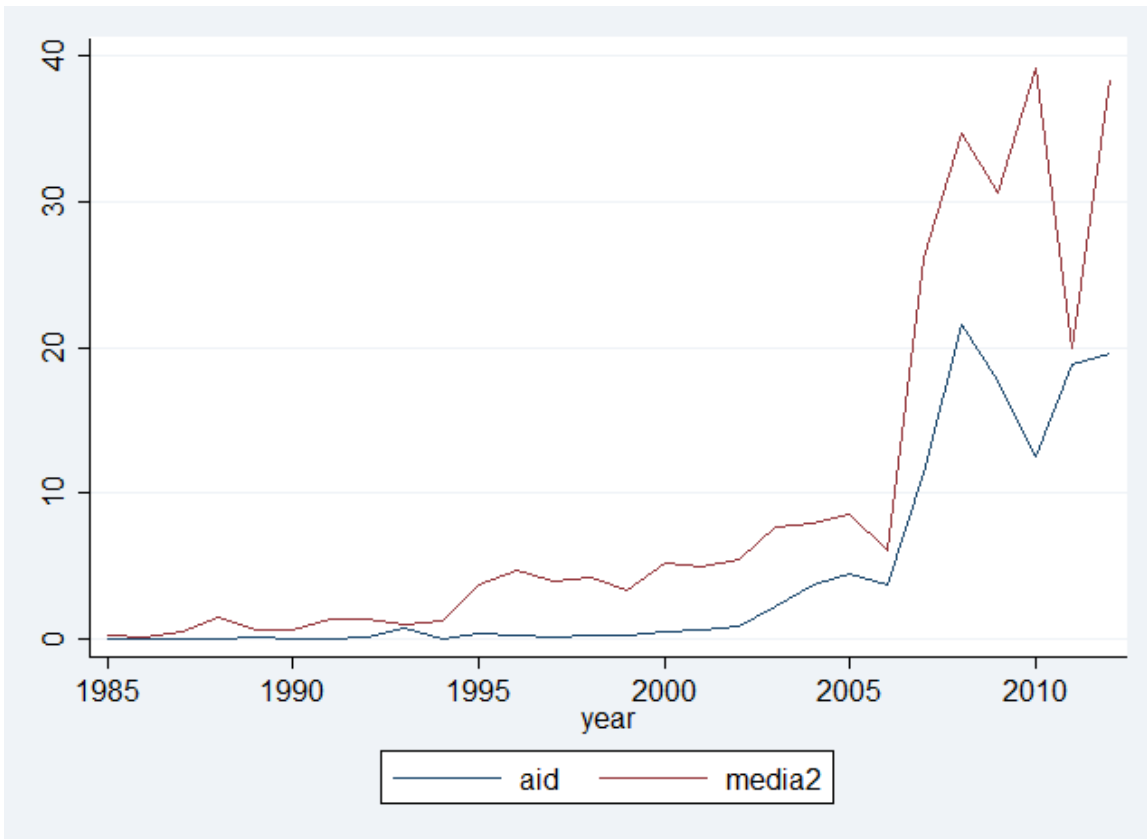
Graf 27 – Bangladesh

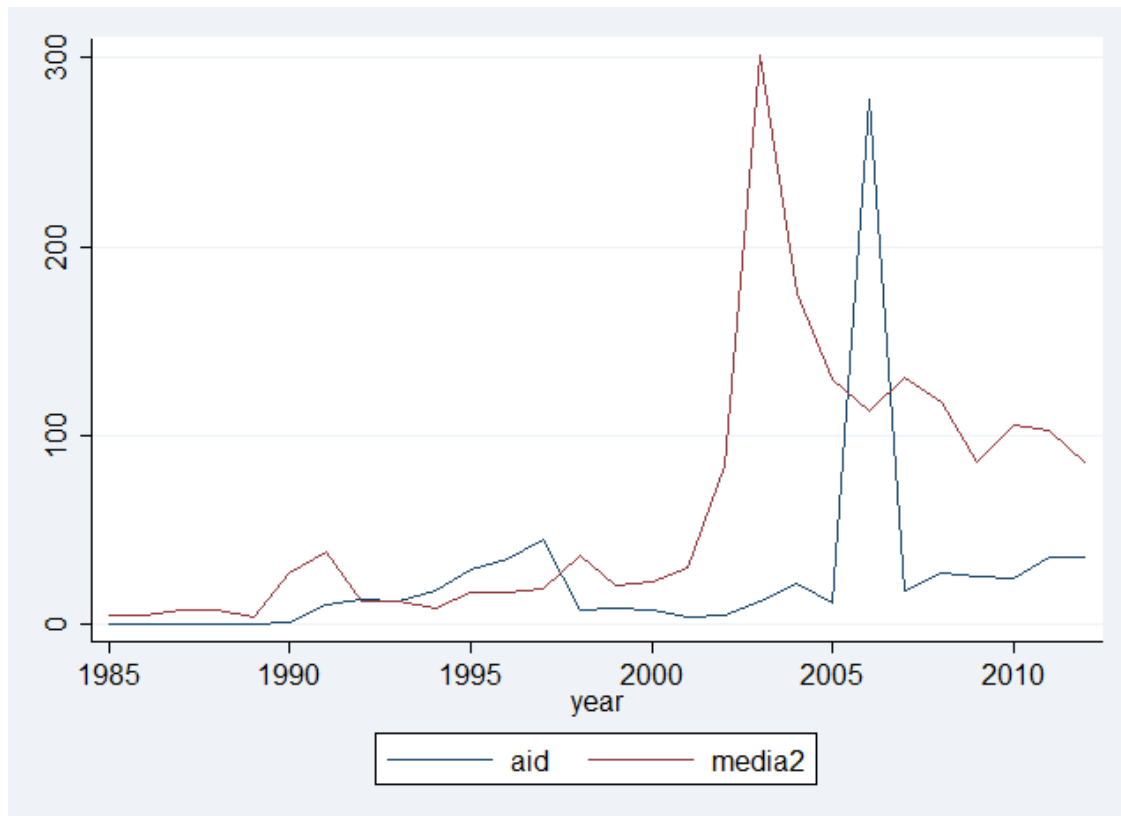
Graf 28 – Georgien

Graf 29 – Georgien

Graf 30 – Irak

Graf 31 – Sudan

